

► Mitjans lliures a Mèxic

Roda el Món // Pàgina 18

Les ràdios i mitjans lliures s'organitzen per fer front al monopoli comunicatiu de les grans corporacions. Els mitjans comunitaris proliferen arreu del país.

► Altres economies

Què es cou // Pàgina 22

Els mercats i les xarxes d'intercanvi es consoliden com una opció de reciclatge i consum alternatiu. A la iniciativa pionera de Mieres li han seguit d'altres com la de Gràcia.

► Ocupació del teatre Arnau

Expressions // Pàgina 24

Dues ocupacions a teatres en desús evidencien la manca d'espais lliures de la mercantilització cultural a Barcelona. L'Arnau i el Molino, l'escenari d'unes jornades avortades per l'Ajuntament.

directa

setmanari de comunicació

núm. 1 // 18 d'abril de 2006

www.setmanaridirecta.info

1,5 euros

»» De dalt a baix // Pàgina 3

L'exportaveu d'Aznar rep un milió i mig per vendre l'Estatut

»» Així està el pati // Pàgina 12

Interior va ocultar dades sobre l'incendi de Vandellòs

L'incendi forestal de Vandellòs durant els inicis de la Setmana Santa va cremar unes 1.200 hectàrees de la serralada que s'estén en direcció a l'Hospitalet de l'Infant. La gran fumera va obligar a tallar l'autopista, la N-340 i la línia del tren. La central nuclear propera a l'àrea de l'incendi també va haver de ser refrigerada per evitar qualsevol risc. Poques hores després de l'extinció de les flames, s'iniciava una picabaralla dialèctica entre l'entitat ecologista Gepec i el Departament d'Interior. Es posava en qüestió quina havia estat la causa de l'incendi i es demanaven explicacions a la Generalitat per no haver informat de les diferents línies d'investigació que hi havia sobre la taula. La corresponsalia de la DIRECTA al Camp va desplaçar-se fins a la zona, va constatar fotogràficament que el punt perimetrat pels investigadors al costat de la bassa de la Llèria coincidia exactament amb el lloc on es van produir, 3 dies abans, les cremes controlades realitzades pel Grup de Reforç d'Actuacions Forestals (GRAF) dels bombers de Gandesa. Tot i això, fins ara no hi ha cap prova conclouent que demostrï com es va iniciar el foc. Sembla, però, força precipitada l'afirmació del Departament d'Interior, assegurant que la possibilitat de revifada de la crema controlada és del tot inexistent. El resó a la premsa d'aquesta segona línia d'investigació ha estat escàs i s'han donat per bones les explicacions de la consellera Tura.

directa\p1\ fotografia\permaquetar\portada vandellos.tif

Bassa de Llèria on es van fer les cremes controlades el divendres 7 d'abril

Col·lectiu Instamàtic

»» Així està el pati // Pàgina 9

Joves presos el 4 de febrer a Barcelona reben suport des de Xile

Carola Pagani / Ruido

Des del 6 de febrer, un argentí i dos xilens estan empresonats als centres penitenciaris de la Model i la Trinitat. Els acusen d'haver agredit un agent de la Guàrdia Urbana -que es troba en estat greu- al carrer Sant Pere més Baix de Barcelona. Llegint les declaracions i els expedients judicials es pot comprovar l'existència de grans contradiccions als atestats policials. Els mitjans de comunicació es neguen a donar veu als familiars dels joves, que es manifesten tots els dies laborables a les portes de l'Ajuntament de Barcelona.

»» Així està el pati // Pàgina 14

Escombriaires de Girona en vaga per unes condicions laborals dignes

Editorial

Les Marbelles legals

Les últimes setmanes l'escandòl de l'enriquiment fraudulent de càrrecs polítics, buffets d'advocats i empreses constructures de Marbella i la Costa del Sol ha còpsat l'atenció de les grans corporacions mediàtiques. Els pagaments il·legals, les comissions, les adjudicacions sota mà, les requalificacions del sòl públic, l'urbanització de zones protegides, tot i més. Les grans propietats, les mansions de luxe i les més exquisites frivolitats dels nous rics. Tot pagat amb diner públic, amb els diners de tothom. Això sí, van cometre dos errors, en van fer una excessiva ostentació i no pertanyien a les òrbites de poder dels dos grans partits que controlen les actuacions urbanístiques a l'Estat espanyol, el PSOE i el PP. Però Marbella no és una excepció. Com es financien els grans complexos d'alt standing que s'extenen al llarg de l'avinguda Pearson de Barcelona, a Sant Cugat o a la Val d'Arán? Quins cognoms i famílies tenen una repetida presència a consells d'administració de constructores i immobiliàries? Quants polítics del PSC, PPC, CIU i els més espavilats d'ERC i IC han canviat la política activa a les regidories d'urbanisme per la gestió empresarial al món de l'habitatge i la construcció? Possiblement no en fan tanta ostentació, possiblement no han estat tan investigades pels tribunals les seves actuacions, però què hi ha darrera de les acusacions del 3%? Quantes petites marbelles s'extenen per l'entrada sud de la Gran Via de Barcelona, per la Costa Brava, per la Costa Daurada, per les estríbacions de les estacions d'esquí pirinenques, als camps de golf del litoral valencià o a les expropiacions de l'illa d'Eivissa?

Pensem, doncs existim

N'hi ha que volen canviar les coses

Laia Alsina

/directa@setmanaridirecta.info/

Els dediquen a escriure articles sobre la vergonya que representa que els joves d'avui dia siguin *mileuristes* quan molts d'ells, amb prou feines, superen les 12 pagues de 800 euros.

Estan acostumats a ser l'altaveu dels treballadors de la SEAT, de Lear, de TMB, dels metges catalans, dels estibadors, dels pagesos... mentre ningú els escolta quan la seva situació laboral els obliga a cridar fins a quedar muts. Tot i l'incompliment del que s'ha firmat, tot i els contractes de pràctiques amb 30 anys i vuit d'experiència; tot i les vacances, festius i dies personals que sovint no fan ni cobren.

Veuen com els caps es refreguen les mans amb l'arribada dels "malanomenats" becaris que, sense cobrar ni un euro –i que de

*Són moltes
les periodistes
precàries,
insultades
i censurades
que volen
canviar les coses*

vegades els igualen en nombre – acabaran ocupant un lloc de treball. I si protesten per això se'ls

diu que hi ha molta gent disposada a treballar 12 hores al dia gratuïtament: els fins aleshores becaris –que ja han ascendit a voluntaris– disposats a fer el que calgui amb la falsa promesa que algun dia tindran un contracte de sis mesos, o de 600 euros o d'ajudant de l'ajudant de l'ajudant de redactor.

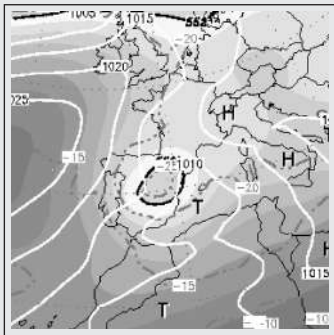
Les administracions els lliuen de mans i peus i, quan aposten per no fer cas del massa habitual telèfon vermell o es passen a la contrainformació, els tapen la boca i els tanquen les portes.

Encara moltes d'elles cobren menys que ells, i això que els superen en nombre...

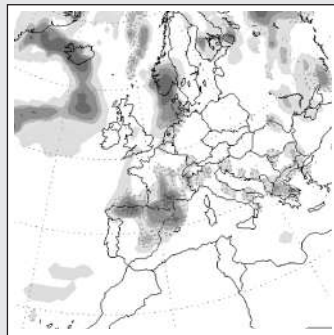
Els amics els acusen de manipuladors.

Són molts dels i les periodistes precàries, censurades, insultades que cada dia treballen als mitjans de comunicació. I que volen canviar les coses. ☹

L'oratge: Tamborinades

Mapes d'isobares i de precipitació del dissabte 22 d'abril al migdia

La setmana serà característica de la primavera. Les tempestes que es van produir dilluns a la tarda es reproduiran dijous i dissabte. Una bossa d'aire fred provinent del nord-oest d'Europa baixarà fins a la conca occidental de la Mediterrània. Això inestabilitzarà el temps, amb ruixats i tempestes. Als plànols es pot veure una zona de precipitació intensa el proper dissabte al migdia.

Dijous 20: Tempestes a les zones muntanyoses de la conca de l'Ebre i a les comarques prelitorals de Tarragona.

Divendres 21: Ambient assoleït en general amb vent del sudoest i temperatures estables. Els núvols augmentaran per les terres de ponent.

Dissabte 22: Hi haurà una inestabilització general del temps amb ruixats i tempestes a la majoria de comarques. Temperatures més fresques.

Diumenge 23: A primera hora del matí quedaran ruixats a les comarques de l'Ebre però el sol anirà avançant. Ruixats a la tarda a Girona i l'Empordà.

Dilluns 24: Els cels s'aclariran i les temperatures experimentaran una notable pujada. Els vents seran de terra cap a mar i l'ambient serà més sec.

Dimarts 25: Començarà a avançar una massa de núvols provinent del nord i de l'oest. Hi haurà ruixats al Pirineu de Lleida.

Dimecres 26: Les tempestes poden tornar a ser fortes, especialment a punts de la costa de Tarragona i de Barcelona. Vents del nord al vespre.

Com s'ha fet?

Les fotografies ocupen la major part de la discussió en els tancaments d'un diari, analitzades sota uns criteris de qualitat que en la gran majoria dels casos no és exigida als articles. I encara més crucial és escollir la imatge de portada, amb la qual moltes lectores es guiaran per identificar una publicació. Una altra idea com a rerefons: ens trobem en un moment en què a la imatge periodística se li pressuposen uns requisits anàlegs a la imatge publicitària; la discussió eterna si ens donen allò que demanem o bé ens ho imposen i nosaltres ens adaptem.

La imatge de portada d'aquest número 1 no és espectacular, ni tan sols, tractant-se d'un paisatge, especialment atractiva. De fet, podria ser qualsevol racó de muntanya. Però no ho és. És la zona de Vandellòs on es va originar el foc de fa deu dies i que cap mitjà ha fotografiat fins al moment. La corresponsalia de Valls va trigar varies hores a donar amb el camí que hi menava, i després van haver de demanar ajuda, paradoxalment, als voluntaris forestals perquè el cotxe les havia deixat tirades. La imatge de portada ens indica, en aquest cas, que no sempre s'han de seguir els mateixos criteris per a la seva elecció.

Un altra fotografia que també ha portat cua ha estat la que acompanya l'esquema de la pàgina 4. Inicialment, teníem la foto de l'encaixada de mans de Zapatero, Mas i Duran però l'hem canviada perquè vam considerar que no il·lustrava correctament la intenció de l'esquema, on es responsabilitza el conjunt de partits catalans de la supressió al document final de propostes presentades per la societat civil.

En un altre ordre de coses, la publicació mural Contra-Infos, en contra del que es va anunciar al núm. 00, no s'insertarà a les planes centrals de la DIRECTA, per raons d'incompatibilitat en els ritmes de tancament.

La redacció de Barcelona ja es troba al nou local de l'Hospitalet, però encara ara, 53 dies després de la sol·licitud, no tenim línia de telèfon ni d'internet. Paradoxes de la societat de la informació.

El racó il·lustrat

Edita: Associació per la Difusió Sense Límits ADLS

Dipòsit Legal: GI-1528-2005

c/Juan Ramón Jiménez 22, 08902

L'Hospitalet de Llobregat

www.setmanaridirecta.info

directa@setmanaridirecta.info

Tel: 935 306 876 // Mòbil: 661 493 117

Àrees de treball de la DIRECTA:

redaccio@setmanaridirecta.info

fotografia@setmanaridirecta.info

il·lustracio@setmanaridirecta.info

disseny@setmanaridirecta.info

subscripcio@setmanaridirecta.info

distribucio@setmanaridirecta.info

publicitat@setmanaridirecta.info

AQUEST NÚMERO S'ENVIA A IMPREMTA EL 17 D'ABRIL

LLICÈNCIA CREATIVE COMMONS

Reconeixement-No Comercial-Sense Obra Derivada 2.5

Sou lliure de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:

• **-Reconeixement.** Heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o el llicenciador.

• **-No comercial.** No podeu utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials.

• **-Sense obres derivades.** No podeu alterar, transformar o generar una obra derivada d'aquesta obra.

- Quan reutilitzeu o distribuiu l'obra, heu de deixar ben clar els termes de la llicència de l'obra.

- Algunes d'aquestes condicions pot no aplicar-se si obteniu el permís del titular del dret d'autor. El dret derivat d'us legítim o altre limitació reconeguda per llei no queda afectat per l'anterior.

Aquesta publicació té una llicència Creative Commons Attribution-NoDerivs-NonCommercial. Per a veure una còpia d'aquesta llicència visiteu

http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/es/ o envieu una carta a Creative Commons, 559 Nathan Abbot Way, Stanford, California 94305, USA

Després de dos anys de debat entorn del nou Estatut català, el resultat de la reforma ha generat un fort desencís entre la societat civil. El procés de participació ciutadana sota el lema "L'Estatut és de tothom" ha resultat ser un fiasco_

A l'hora de la veritat, ni l'Estatut del Parlament ni l'Estatut de la Moncloa han reconegut plenament els cinc eixos bàsics que, segons el sentir general de les aportacions populars, haurien de constar al text: dret a l'autodeterminació, drets socials, sistema de finançament, ordenació territorial i presència internacional_

DEBAT ESTATUTARI // LA MOBILITZACIÓ TORNA AL CARRER PER SANT JORDI

Els moviments socials articulen un front de rebuig plural a l'Estatut de la Moncloa

Els textos aprovats a Madrid i Barcelona han bandejat les aportacions de la societat civil a la reforma, en temes com l'autodeterminació, drets socials o finançament

✉ Roger Palà

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Aquests van ser els cinc temes estrella del debat de l'Estatut entre la societat civil. Ho reconeix el mateix departament de Relacions Institucionals en un informe de novembre de 2004, encara disponible al web de la Generalitat catalana. Aquest document va sortir de les 175 reunions amb entitats, les 100 aportacions documentals –des de patronals a sindicats, passant per ONG, col·lectius ecologistes i pacifistes...–, les més de 9.500 aportacions via web i 6.400 per correu ordinari. Sense oblidar les més de 700 aportacions a la bústia de l'inefable Bus de l'Estatut.

Els successius tràmits parlamentaris, però, han deixat l'Estatut català pràcticament irreconeixible (vegeu quadre de la pàgina 4). A la frustrada reforma catalana s'hi afegeix el nou Estatut aprovat per al País Valencià, que consagra el secessionisme lingüístic i la barrera del 5%, que dificulta a les formacions minoritàries tenir representació parlamentària i fomenta el bipartidisme.

Concentració davant l'ajuntament de Barcelona. Convocada per la Campanya Unitària per l'Autodeterminació

Artur Ribas / Ulliviu

La Plataforma pel Dret a Decidir es debat entre el no i el nul

► "Promoure la participació"

Davant del panorama desolador, els moviments socials es preparen de nou per articular un front ampli de rebuig de cara a incidir en la campanya del referèndum popular que ha de validar (o no) la llei orgànica aprovada pel Congrés espanyol. Tan la Plataforma pel Dret a Decidir, convocants de la macromanifestació del 18 de febrer, com la Coordinadora Unitària per l'Autodeterminació (CUA), que agrupa les organitzacions de l'esquerra independentista, estan immerses en un debat intern sobre el sentit del vot en el referèndum.

Els col·lectius i entitats de la Plataforma pel Dret de Decidir han de prendre una determinació sobre el sentit del vot que dema-

naran en una assemblea el 19 d'abril. La Plataforma ja va decidir no validar el sí, però tampoc l'abstenció, optant per promoure una "àmplia participació activa" de la societat catalana. Per tant, les opcions són tres: el no, el vot nul i el vot en blanc. Aquesta darrera sembla pràcticament descartada perquè no té defensors. Per tant, el dilema està entre el nul i el no.

► Votar no o votar nul

Votar "no" suposaria, per una banda, coincidir amb el vot del PP. Però dins de l'assemblea l'opció té força defensors: d'una banda, els sectors més sobiranistes, que segons fonts d'aquest sector s'enquadrarien en organitzacions com Revolta Global, la Coordinadora d'Associacions per la Llengua (CAL), entitats com Els Altres Andalusos o Espai País Valencià i part del CIEMEN.

L'altra opció, descartada l'abstenció, és el vot nul. Sembla la preferida per un poder fàctic dins l'assemblea de la Plataforma pel Dret de Decidir: ERC. D'una banda, el vot nul *batasunitza* ERC, que perd part del "perfil de govern". Però

d'altra banda, els permetria justificar la continuïtat del tripartit en cas que el Govern es limités a fer una campanya general per la participació al referèndum. El que no seria sostenible seria una campanya amb el Govern dividit entre el sí i el no, o entre el sí i l'abstenció.

A Sant Jaume temen un resultat en què el no i el nul superin el sí

Tot i això, l'opció de vot dels republicans encara no està decidida, i entre els sectors més institucionalitzats del partit no es descarta l'opció del "sí crític" de darrera hora, que seria molt malvist des de les bases territorials i des de les JERC.

L'opció del nul té altres partidaris, com la campanya "Vota lliure, vota per la independència de

Catalunya", encapçalada per històrics de l'independentisme combatiu com l'editor –i membre de la Comissió de la Dignitat– Enric Borràs. Aquesta campanya, integrada també a la Plataforma, proposa el vot nul amb un lema inequívoc –"Vull la independència de Catalunya"– per convertir el referèndum de l'Estatut en un plebiscit independentista.

► Front ampli de rebuig

El "no" serà també l'opció escollida amb tota probabilitat per la majoria de les organitzacions de l'esquerra independentista agrupades entorn de la CUA, com Endavant, les CUP, la Coordinadora d'Assembles de Joves (CAJEI) o Maulets. Endavant ja ha pres la decisió del "no", i amb tota seguretat ho farà també la CAJEI. També hi ha organitzacions de la CUA, com l'MDT, que podrien optar per la fórmula del nul.

La decisió definitiva es prendrà en assemblea aquesta mateixa setmana. Al mateix temps, l'esquerra independentista es torna a mobilitzar per Sant Jordi amb una manifestació sota el lema "Prou

Estatuts" que sortirà de la plaça Universitat de Barcelona a les 12 h. El dia 24, la CUA també ha convocat concentracions davant de les seus del PP i PSOE arreu dels Països Catalans arran de l'aprovació de "l'antidemocràtic" Estatut del País Valencià.

► Lectures polítiques

Fonts de l'esquerra independentista, però, assenyalen que, al marge que el "no" serà l'opció defensada amb pràctica seguretat, la CUA treballarà per la consolidació d'un front ampli de rebuig que, a l'hora de llegir políticament el resultat del referèndum, permeti interpretar el grau de rebuig al projecte en base a la suma de les dues opcions. En aquesta línia treballen també els sectors sobiranistes de la Plataforma.

En tot cas, un resultat en què el no, el nul i l'abstenció guanyessin al sí desacreditaria profundament la reforma. No diguem ja si la combinació guanyadora es donés entre el no i el nul... A Sant Jaume ja estan maquant com evitar aquesta complexa situació. ☺

LLENGUA

Plataforma de la Llengua

Reconeixement del caràcter de llengua pròpia i nacional.

Reconeixement de la unitat de la llengua.

Deure de conèixer el català.

Menció als drets lingüístics.

Obligatorietat de l'etiquetatge en català dels productes.

Dóna al català caràcter de llengua oficial de Catalunya, igual que el castellà. Totes les persones "a Catalunya" tenen el dret d'utilitzar-lo i el deure de conèixer les dues llengües oficials.

Menció a la cooperació amb les comunitats que comparteixen "patrimoni lingüístic".

Els poders públics han de promoure que l'etiquetatge consti almenys en català.

Substitueix el deure de conèixer el català de de "totes les persones a Catalunya" pel de "totes les persones de Catalunya".

Per la pressió del PP, s'introdueix la referència sobre la no discriminació per motius de llengua.

Sobre etiquetatge, es diu que els poders públics han de promoure que els productes constin "també en català".

DONES

Institut Català de la Dona, Associació de Dones Ecofeministes, Associació de Dones Periodistes

Igualtat d'oportunitats entre dones i homes, principi d'integració de la perspectiva de dones en el conjunt de les polítiques.

Els poders públics han de vetllar per a que la lliure decisió de la dona sigui "determinant en tots els casos que afectin la dignitat, la integritat i el benestar físic i mental", en particular pel que fa al propi cos i a la salut reproductiva i sexual (article 41).

Per la pressió d'Unió Democràtica, s'introdueix un esment als "àmbits previstos per la llei" que aigualeix encara més el principi rector pel que fa a la possibilitat de les garanties socials a l'avortament.

IMMIGRACIÓ

CCOO-CITE, Coordinadora d'Entitats d'Immigrants, Servei d'Atenció a Immigrants-Comissió Diocesana de migracions

Competència en la determinació del flux de treballadors immigrants i en permisos de treball.

Competència compartida en autoritzacions de residència.

Dret a vot dels immigrants.

Contempla la competència per tramitar permisos de treball, però no per autoritzar residències. Els fluxos els fixa la Generalitat en el marc d'una comissió bilateral amb l'Estat (article 147).

No s'inclou un capítol específic sobre els drets dels immigrants ni es contempla el seu dret a vot.

Els fluxos migratoris ja no els fixa la Generalitat, que sí que té "participació" en la presa de decisions.

NACIÓ

La majoria de les aportacions demanen la definició de Catalunya com a nació i en alguns casos, com els de l'Associació Catalana de Professionals, el Centre UNESCO, Justícia i Pau o el CIEMEN, la possibilitat de federació amb els Països Catalans i l'autodeterminació.

Defineix Catalunya com a nació a l'article 1.1 del text.

Defineix Catalunya com a nació a l'article 1.1 del text.

TREBALL

Consell de Treball Econòmic i Social de Catalunya, CCOO, UGT, USOC i patronals (Foment, PIMEC i Taula d'Autònoms)

Necessitat d'un marc català de relacions laborals que equivalgui a disposar de totes les competències en aquest àmbit.

Esmenta que a la Generalitat li correspon "determinar un marc de relacions laborals propi" (article 135).

Desapareix tota referència al marc català de relacions laborals i cauen algunes competències, com la gestió dels subsidis d'atur i prestacions.

MEDI AMBIENT

Assemblea d'Entitats Ecologistes de Catalunya, DEPAÑA, Col·legi d'Ambientòlegs, Fundació Altarriba, FEDAN

L'Estatut ha de contemplar el dret al medi ambient, que ha de ser un tema transversal en l'Estatut. Menció als drets dels animals i prohibició de les curses de braus. Igualment, es demanen competències plenes en aquest àmbit.

No es menciona els drets dels animals ni es prohibeixen les curses de braus.

Cauen competències com la regulació dels procediments d'impacte ambiental o la regulació de protecció d'espais naturals. Les obres hidrogràfiques que afectin conques intracomunitàries segueixen subjectes a "l'interès general". En cas de transvassament, la Generalitat ha d'efectuar un informe del que no s'especifica si és o no vinculant.

13.09.2003 **ZAPATERO:** APROVARÉ EL TEXT QUE SURTI DEL PARLAMENT

EL NOU

ESTATUT

Fa 3 anys que la societat està debatint quines han de ser les bases de la nostra societat.

Amb la pujada del tripartit al poder comença el procés de refer l'Estatut de Catalunya aprovat l'any 1978. Al llarg d'aquest temps, desde la societat civil, s'han fet moltes propostes en els diferents àmbits que configuren l'Estatut. Algunes d'aquestes propostes formaran part del text que se sotmetrà a referèndum en els propers mesos. D'altres, han estat descartades en el llarg procés de rebaixes que ha sofert, tan en el Parlament de Catalunya, com en el Congrés Espanyol.

TERRITORI

Federació Catalana de Municipis, Associació Catalana de Municipis i Comarques

Marc organitzatiu propi pels municipis. Superació de les diputacions.

Les vegueries substitueixen les diputacions provincials. És el Parlament català qui en decideix el nombre i les regles (article 91).

"Blindatge" de les competències locals (article 84).

La Generalitat queda subjecte a l'Estat per fixar el règim jurídic de les vegueries, que no podran alterar els límits de les diputacions provincials sense una llei orgànica de l'Estat.

Les competències locals estan subjectes a la llei espanyola.

POLÍTIQUES PER LA PAU

Justícia i Pau, Moviments per la Pau (Centre UNESCO, Fundació per la Pau, Federació Catalana d'ONG per la Pau...)

Rebuig a la guerra.

La Generalitat no ha d'assumir competències en exèrcits. Rebuig a un exèrcit català.

Rebuig a la instauració de la indústria militar al territori.

Només esmenta que la Generalitat ha de promoure "la cultura de la pau" (article 51).

Ídem.

L'ARAN

Conselh Generau d'Aran

Singularitat de l'Aran com a país amb llengua, història i cultura pròpies.

Reconeixement de l'aranès (occità d'Aran) com a llengua pròpia de Catalunya, essent oficials a l'Aran les llengües aranesa, catalana i castellana.

L'Aran és una "realitat nacional occitana" i una "entitat territorial singular" que requereix "particular protecció" (article 11).

L'aranès és llengua pròpia de l'Aran i té la condició d'oficial a Catalunya (article 6).

L'Aran perd la condició de "realitat nacional".

PROJECCIÓ EXTERIOR

CIEMEN, Centre UNESCO

Catalunya ha de poder intervenir en les institucions europees en tots els àmbits que l'afectin directament.

Relacions directes amb institucions internacionals.

Creació de delegacions catalanes a l'estranger.

L'Estat ha d'incorporar representants de la Generalitat en els processos de revisió i firma de tractats (article 185).

La Generalitat ha d'impulsar la projecció exterior de Catalunya i promoure els seus interessos en aquest àmbit (article 194).

El personal de les delegacions a l'estranger de la Generalitat "té l'estatut necessari per exercir les seves funcions" (article 195).

L'Estat pot incorporar, si ho creu convenient, representants de la Generalitat.

Ídem, però s'afegeix que ha de "respectar la competència de l'Estat en matèria de relacions exteriors".

Cap menció a un hipotètic cos diplomàtic català.

FINANÇAMENT

La majoria d'entitats esmenten la necessitat d'un finançament just (recaptació per renda i inversió en població), en la línia de demanar el concert econòmic. Entitats com l'ACP, Plataforma per la Llengua, etc., el demanen explícitament.

Recaptació de tots els impostos. Capacitat normativa sobre tots els impostos.

Aportació a l'Estat en base als serveis que presta l'Estat a Catalunya.

Recaptació dels tributs propis i cedits totalment.

Cessió del 50% de l'IVA i l'IRPF.

L'aportació catalana es fixa en base a les necessitats de despesa de la Generalitat.

Menció explícita a l'adequació de l'Estatut a la LOFCA (Llei Orgànica de Finançament de les CCAA).

DEMOCRÀCIA PARTICIPATIVA

ONG, moviments per la pau

Compromís dels poders públics amb la participació ciutadana.

Competències en referèndums.

El capítol de drets i deures inclou un capítol sobre drets polítics i participació.

La Generalitat té competència sobre consultes populars.

Les consultes populars se supe-diten a l'article 149 de la Constitució espanyola.

**Campanya de difusió
de l'Estatut d'Autonomia
Adjudicacions a Carat España S.A.**
» Total: 1.548.679,64 euros

Departament: Presidència
(DOGC de 10 de febrer de 2005, núm. 4320)
1) Inserció d'anuncis de publicitat a diferents publicacions en català: 120.507,63 euros.
2) Inserció de falques de ràdio, mencions i microespais a diferents emissores: 131.842,85 euros.
3) Contractació d'espais publicitaris a diferents suports de televisió, premsa i ràdio: 416.327,22 euros.

Departament: Relacions Institucionals
(DOGC de 9 de febrer de 2006, núm. 4569)
1) Difusió de la campanya publicitària d'informació sobre el nou Estatut: 789.702,01 euros
2) Difusió de la campanya publicitària d'informació a les entitats sobre el nou Estatut: 39.786,66 euros.
3) Inserció d'anuncis en premsa per donar a conèixer la relació d'entitats que donen suport a la proposta de nou Estatut: 65.513,27 euros.

NEGOCIS // CONFIRMAT: EL CAPITAL NO TÉ PÀTRIA

L'exportaveu del govern del PP ha sucuat de la campanya mediàtica de l'Estatut

Carat, la central de mitjans que dirigeix Miguel Ángel Rodríguez, ha rebut més d'un milió i mig d'euros del tripartit per gestionar el bombardeig mediàtic estatutari

✉ **Roger Palà**

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Miguel Ángel Rodríguez, més conegut com a M.A.R., està tenint més fortuna en l'empresa privada que la que va tenir com a portaveu del govern del PP. Des que va abandonar el primer executiu d'Aznar l'any 1998, M.A.R. està fent negocis en el sector dels mitjans de comunicació i la publicitat, on s'hi mou com peix a l'aigua. Dirigeix l'empresa Carat, la central de mitjans més important de l'Estat espanyol. I li va molt bé.

*Carat també
ha assumit
la difusió de
la campanya
"Dóna corda
al català"*

Les centrals de mitjans s'encauguen de la gestió de la publicitat de les grans marques comercials i també dels governs. És un negoci molt lucratiu, perquè a la pràctica treballen d'intermediaris entre els grans grups de comunicació i les grans corporacions i institucions públiques, i es queden un percentatge de la inversió publicitària del client en base als serveis prestats a l'hora de planificar les campanyes i aconseguir els millors espais de televisió, ràdio i premsa per a la difusió del client.

Carat va facturar l'any 2004 806 milions d'euros. Els seus ingressos nets van incrementar-se un 31%. I entre els seus molts clients s'hi compta la Generalitat de Catalunya, tant en temps de Pujol com en temps de Maragall.

La central escollida

La Generalitat té homologades diverses centrals de mitjans a les que de manera habitual encarrega la gestió de les seves campanyes publicitàries. Carat és una d'elles. També hi ha Media Planning, Focus Media, Equimedia i el Centro de Investigación y Compra de Medios.

Mentre els seus companys del PP s'erigien en salvadors de la pàtria espanyola a punt de ser destruïda per l'Estatut català, M.A.R. s'encarregava de gestionar la campanya de difusió de la proposta de la reforma catalana als mitjans de comunicació escrits i també a les ràdios. En total, durant els anys 2004 i 2005, Carat ha rebut encàrrecs del govern de la

Generalitat per valor d'1.548.679 euros en conceptes relacionats amb la campanya del Govern tripartit per donar a conèixer l'Estatut català.

Paradoxalment, M.A.R. passarà a la història per haver estat un dels càrrecs més agressius de la primera època del PP. De fet, va dimitir víctima del primer "gir centrista" d'Aznar, massa pendent en aquell moment dels suports de CiU i PNB com per permetre's un personatge com ell a la primera fila del Govern espanyol.

Llavors, M.A.R. va donar sortida a les seves inquietuds polítiques amb les seves columnes a *La Razón*, on fins i tot advertia Aznar per ser "massa tou".

"Dóna corda al català" Malgat aquest currículum, M.A.R. ha assumit un volum molt important de campanyes per encàrrec del Govern tripartit, i no només la de l'Estatut: cinc departaments, inclosos alguns gestionats per ERC (Presidència) i ICV (Medi Ambient i

*En total ha
facturat més
de tres milions
i mig d'euros
al tripartit*

Habitatge, Relacions Institucionals), han confiat en Carat per a difondre les seves campanyes. En total, la central ha facturat la mòdica quantitat de 3.551.467,96 euros els darrers tres anys.

Una de les més campanyes més sucoses ha estat la coneguda "Dóna corda al català". En total, Carat ha rebut del departament de Presidència 544.000 euros per a realitzar la difusió en mitjans escrits de la simpàtica Queta. També s'ha encarregat d'inserir en mitjans els anuncis sobre l'acció dels 100 primers dies de Govern tripartit (61.514,86 euros), de les insercions de la campanya per la mobilitat sostenible del departament de Medi Ambient (349.941,02 euros) o de la campanya de captació de mossos d'esquadra (169.927,70 euros), entre d'altres. ☎

La factura del Bus de l'Estatut

La campanya de fomentar la participació ciutadana en l'elaboració de l'Estatut català va rebre crítiques a tort i a dret. L'oposició al Govern tripartit —i alguns dels mateixos socis— van fer molta conyeta amb el famós Bus de l'Estatut, que va recórrer pobles i viles recollint idees per al text estatutari amb un èxit més que relatiu —19 ciutats visitades, 11.000 quilòmetres recorreguts, 769 qüestionaris omplerts—. Doncs bé, la creació del projecte expositiu del Bus de l'Estatut va costar 130.000 euros, que van ser adjudicats a l'empresa basca Alegria Activity S.L., especialitzada en reconvertir autobusos en campanyes de publicitat ambulant. Més de la meitat dels 239.000 euros que va costar la realització de la campanya "L'Estatut és de tothom", que va assumir l'empresa de màrqueting DDB Barcelona S.A.

DEL CARRER I SENSE FRONTERES. MÚSICA DIRECTA

**LA KINKY BEAT
NOUR
RAUXA**

www.hacecolor.com
amparo@hacecolor.com
tel./fax: 93 300 40 52

hace color

Impressions

Rosa Carbó. Sociòloga

/opinio@setmanaridirecta.info/

Les misèries de l'Ordenança "Cívica"

Escrib aquestes línies per advertir a qui s'entregui uns minuts a llegir aquest text dels perills que comporta viure en una gran metròpolis com Barcelona i les ciutats del voltant. Els adverteixo que, si és el seu cas, o si visiten una gran urbs, parin atenció al que els diré. Els informo que existeix un grup organitzat clandestí, molt il·legal, d'uns 200 individus que es dedica a fer la vida impossible als "ciutadans-normals". És el Comando Anticívica (CA).

Els adverteixo que no tenen compassió de les velletes que van pel carrer amb el gos, que són molt perillosos i que la nocturnitat és el seu hàbitat natural. S'amaguen als racons més foscos, vesteixen roba estranya, i la seva mirada transmet odi i desconfiança.

El seu principal objectiu és fer la vida impossible al ciutadà-normal. Per aconseguir-ho tenen una estratègia molt variada. Pinten parets, van en monopati, beuen cervesa pel carrer i després la deixen a qualsevol lloc. Fins i tot, de vegades, calcen xancletes amb mitjons blancs i el seu rostre reproduïx un semàfor

en àmbar a la perfecció. I tot per incomodar i molestar el ciutadà-normal.

Són un grup molt variat i la principal forma de comunicació que tenen són els mòbils i els xats a internet. Estan molt compenetrats. Quan veuen arribar els ciutadans-normals, uns comencen a pixar en una cantonada i els altres, els més grans del grup, s'estiren a un banc, amb un parell de caixes a sobre, per fer la migdiada.

Tots aquests actes semblen involuntaris, però estan molt pensats. Això és el que ha volgut

Existeix un grup organitzat clandestí que fa la vida impossible als "ciutadans normals". És el Comando Anti-Cívica

demonstrar el nostre paternal ajuntament barceloní. L'Ordenança cívica és la manera més directa d'assenyalar uns grups que s'han coaliat amb traïdoria per expulsar-nos. Això és una conspiració contra els ciutadans-normals, un complot perquè fugin a ciutats allunyades, o perquè demanin a crits més policia. I a tot això em pregunto: és que el CA està finançat per altres ajuntaments que necessiten més habitants després d'invertir tant, en tants edificis? O potser estan subvencionats per la policia que vol augmentar la plantilla servint-se de la por aliena? O potser les dues coses? I el CA juga a dues bandes.

I és que el CA està format per la mala gent, molesta, d'aquella que només amb la seva presència ja incomoda els ulls del ciutadà-normal. No ens agrada veure afiliats del CA demanant al carrer, dormint als bancs. No ens agrada que algunes del CA treballin al carrer amb minifaldilles a les places i bossetes platejades que es balancegen descaradament d'una banda a l'altra; ni joves de pell madura mirant les nostres cares blanques. Res.

Però tranquils, que aquesta conspiració no anirà més enllà gràcies a l'Ordenança cívica que farà realitat els nostres somnis. Per començar, milers de policies, fins i tot de paisà, desarticularan el CA. Posaran multes, les portaran a la presó, i així, les misèries de la nostra societat es veuran resoltes. Res de la lluita de classes i la unitat d'acció de les quals parlaven els avis dels actuals propietaris del consistori, res d'això ha servit per eliminar la pobresa de la nostra societat. És l'Ordenança cívica qui eradicarà la pobresa, la desigualtat, la prostitució i tot allò que molesta els ciutadans-normals. Una vegada s'hagi posat el vel, ja no patirem més remordiments, viurem en un món feliç, ple de gent normal, molt cívica, per descomptat. Fins i tot, podrem donar carnets a tots aquells que es considerin de la raça ària del civisme.

Així s'arreglen els problemes, sí senyor. Tants anys pensant de fer millors polítiques socials com a solució, tot i que a curt termini, els desajustaments del sistema, i era tan fàcil com fer una Ordenança cívica, criminalitzar col·lectius que ja estaven exclou-

sos d'allò que considerem normal i victimitzar-nos. La millor solució és fer-se passar per víctima i no pas botxí.

Ja han passat molts anys i el missatge subliminal llançat als ciutadans, els normals i els no normal (per a alguns), ha estat el de dedicar-nos a les nostres coses i deixar que ens governessin. Això ha anat calant de tal manera que s'ha fet norma general la desídia, el desinterès i la manca de sentiment de barri i de ciutat. Els ciutadans ja no estimem el barri i això repercuteix en la manera de tractar-lo. Però, què s'ha d'esperar si el missatge de fa anys és el de ser passius ciutadans amb l'exclusiva activitat pública radica en un simple vot cada quatre anys. No s'ha volgut estimular la participació activa als barris i se'ls ha condemnat a l'oblit més absolut. I ara, quan els problemes saturen els nostres poc imaginatius polítics, no troben millor recurs que culpabilitzar dels problemes de l'incivisme els col·lectius més vulnerables, els que tenen menys força per cridar i protestar. Això, al meu barri s'anomena cop baix.

Jordi Garrigós. Estudiant membre de l'Alternativa Estel

/opinio@setmanaridirecta.info/

Quan els estudiants prenem partit

Durant els últims dies estem veient com els moviments socials francesos han pres la paraula davant l'anomenat "contracte de primera feina (CPE), una mesura que fomenta la inseguretat laboral així com augmenta la pressió i competitivitat dins les feines que aconseguim els joves, massa sovint abusives i mal pagades.

Penso que la notícia més positiva que traïem d'aquest seguit de protestes obreres a l'Estat francès és la participació activa de les estudiants davant les seves perspectives de futur. Les vagues dins l'ensenyament

públic han estat seguides a pràcticament la totalitat de centres del país i s'ha entès l'acció directa i la mobilització popular com l'únic mitjà de protesta vàlid davant aquesta política intervencionista adreçada a afavorir la patronal. Com titulava la televisió regional del Principat, els cotxes tornen a cremar a l'Estat francès i ara els exclosos ja no són els fills de les famílies immigrades, ja no els queda la criminalització gratuïta del suposat no integrat. Ara són els i les estudiants els revoltats, els que han agafat les regnes de la resposta juvenil contra el CPE, ells són els fills de la vella França, aquella del "liberté, fraternité et égalité", la que precaritzava el jovent i els porta cap a una vida laboral marcada per la injustícia.

Aquest alçament a l'Estat veient ens ha de fer reflexionar sobre quin és el camí a seguir dins el moviment estudiantil dels Països Catalans (ara ja tenim l'exemple de la Catalunya Nord). Als catalans de l'Estat espanyol també ens cau una reforma laboral i, per desgràcia, cal que siguem força escèptics sobre quina serà la nostra resposta en un món, l'universitari, cada cop menys polititzat i sense un patró polític clar a seguir. No ens podem quedar al

marge de les lluites socials: sortim de la universitat i defensem el que pensem com a estudiants, com a joves i com a

treballadores. Només així, la universitat serà allò que creiem que ha de ser: un centre d'ensenyament on ens formem com a

persones amb esperit crític i on l'acció política entra dins del nostre deure.

"Aquest alçament a l'estat veient cal que faci reflexionar al moviment estudiantil català"

Ricard Vilaragut. Membre de Demos

/opinio@setmanaridirecta.info/

Participacions nadalenques

M'he posat a fer aquest article just el cap de setmana que el rei dels jacobins Alfonso Guerra explicava –amb un to escandalosament despectiu i burleta– com havien passat el ribot a l'Estatut català a la comissió que ell presideix. Per tant, no cal esmerçar esforços en comparacions amb el text sorgit del Parlament i encara menys en valoracions de l'impacte de tants anys de voluntat regeneracionista d'Espanya per part del catalanisme polític. El que sí m'agradaria comentar és el procés de participació que s'ha donat en l'elaboració de l'Estatut així com el paper del que denominem genèricament com a moviments socials en el citat procés. Vagi per endavant que l'espectacle mediàtic i elitista dels dirigents dels partits polítics que han cuinat i negociat cada un dels articles no ajuda a sentir-se partícips d'un Estatut que malgrat tot és fonamental pel nostre futur, tant a nivell individual com col·lectiu. L'espectacle de la negociació ha demostrat com de lluny s'està de la radicalització democràtica del nostre sistema liberal-representatiu, més estable i content d'haver-se conegut que mai. Però bé, és el que hi ha i per tant és el que s'haurà d'anar canviant de la manera que es pugui.

En tot cas, un dels efectes més importants de tot plegat ha estat la possible decepció (és una hipòtesi no confirmada) que ha comportat a totes les entitats, organitzacions, col·legis oficials i persones a nivell individual que van participar en el procés de participació endegat per la Direcció General del mateix nom durant la segona meitat de l'any 2004. Segons veiem en l'informe penjat al web de la Generalitat, es van rebre unes 22.000 aportacions, generosament comptades a partir de l'assistència a actes, conferències, xerrades, visites al famós

bus que va voltar per 65 ciutats i pobles informant del procés, a banda d'altres reunions temàti-

La qüestió seria veure quin ha estat el paper dels moviments socials o d'acció col·lectiva catalans en l'elaboració i debat de l'Estatut

ques. Totes aquestes aportacions es van recollir en un document que es va lliurar a la ponència parlamentària encarregada de la redacció de l'Estatut, també penjat a gencat.net. Pel que he pogut llegir i parlar, penso que el procés ha estat prou interessant, almenys pel que ha significat d'intent de traslladar a la societat quelcom tant complex com el text estatutari, fins i tot en espais que normalment resten fora d'aquests debats com les presons o en barris perifèrics. I si tenim en compte les condicions en què s'ha treballat, pel que fa als recursos materials i personals destinats, podem concloure que és una bona notícia que s'hagi donat el citat procés, per molt que s'hagi demostrat breu i insuficient. Dit això, la pregunta seria: fins a quin punt la citada comissió parlamentària ha reco-

llit les aportacions ciutadanes? Confesso que no tinc resposta però me l'ensumo.

La segona qüestió seria veure quin ha estat el paper dels moviments socials o d'acció col·lectiva catalans en l'elaboració i debat de l'Estatut. I s'ha de dir que a nivell general –sobretot pel que fa als moviments més crítics– que la participació ha estat més aviat magra, almenys a nivell col·lectiu. En canvi, pel que fa al debat posterior sí s'ha observat una implicació, especialment en el sector independentista, organitzant debats i teoritzant argumentaris favorables al no. I si bé és cert que els valors, llenguatges i praxis política d'aquests moviments més crítics (assemblearisme, dificultats d'interlocució, voluntat d'exercir de consciència crítica, etc.) són certament incompatibles amb

tot allò que sorgeixi de les institucions, cal fer esment d'un parell de característiques que m'han semblat rellevants. En primer lloc, constatar la comoditat d'una crítica reactiva que opta per no contaminar-se en actituds diguem-ne que més proactives o d'implicació prèvia; i derivat d'això, el decalatge que s'observa entre un discurs para-institucional ("això no va amb nosaltres") que molt sovint no coincideix en les converses dels militants, que a nivell personal sí debaten sobre temes que oficialment no tracten.

Encertadament o no, els moviments socials han pensat que a l'igual que la loteria de Nadal, la millor sort és precisament no gastar cap cèntim en participacions que l'estadística demostra com són d'estèrils.

Marco Santopadre. Periodista de Radio Cittaperta

/opinio@setmanaridirecta.info/

Empat! Un país partit en dos

Empat! Aquest és el resultat de les eleccions italianes. Quan encara hi ha qui parla de resultats no definitius mentre demana el recompte dels vots, la imatge que tenim és la d'un país partit exactament en dues parts, 50% vs 50%. Només gràcies a una llei electoral majoritària, inventada per la dreta poc abans del vot amb escarafalls de l'oposició, concedeix 60 escons de majoria a la coalició liderada per l'antic democristià Prodi a la Cambra dels Diputats per només 25.000 vots (res!). Al Senat, la situació és encara més paradoxal. El Polo

(centredreta) té més del 50% dels vots, però dos escons menys que la Unione per les paperetes dels italians que viuen a l'estranger.

Si els emigrats a Amèrica Llatina, Estats Units, Canadà i Austràlia van poder votar per la renovació del parlament de Roma ha estat gràcies a una llei patrocinada pel feixista no penedit Mirko Tremaglia. Però això no ha ajudat massa Berlusconi.

Hi ha qui diu que els italians que viuen a l'estranger tenen una mirada privilegiada sobre la situació del nostre país, i que estan farts d'un primer ministre tan

Hi ha qui diu que els italians que viuen a l'estranger tenen una mirada privilegiada sobre la situació del nostre país

folklòric i impresentable. Però la realitat és que mentre tots els sondejos atorgaven la victòria al centreesquerra, el Caiman (com l'anomena el realitzador Moretti a la seva nova pel·lícula) ha estat capaç de recuperar i gairebé guanyar, amb promeses de treure impostos, amb insults a l'esquerra del tipus "sou uns gilipolles", i mobilitzant els sectors reaccionaris de la societat.

Per l'altra banda, Prodi va fer una campanya tova, dèbil, sense arguments, pensant que la honestat i la seriositat era suficient per convèncer l'opinió pública.

Qui esperava de Prodi l'anunci de la paralització de les obres del tren d'alta velocitat o la retirada de les lleis que fan precari el treball, haurà d'esperar. Paradoxalment, els italians no han aconseguit –no han volgut– expulsar completament del poder el Caiman, i tindran un govern berlusconian sense Berlusconi. No és un misteri que el cap dels empresaris italians fes campanya per Prodi... Hi ha qui ja prepara les maletes per marxar a França.

Navegant per la xarxa

El macrobotellón dels Mossos d'Esquadra

Els polítics, els mitjans de comunicació... tothom ha opinat sobre el polèmic macrobotellón que es va fer el 17 de març la Rambla del Raval de Barcelona. Fins i tot, els cossos policials que van participar en les càrregues que, durant hores, es van fer pel centre de la ciutat. Els comentaris que trobareu a continuació, estan extrets d'un fòrum virtual dels mossos d'esquadra...

Un participant, Dios Existe, felicitava els seus companys "He vist el company Dragó que portava l'escopeta, com carregava bola i...ooooh!!! Sopresa!!! Si companys, la policia chichinabo de Catalunyaeee, els Mossos d'Esquadra, hem disparat boles de goma al mig de Barcelona contra joves catalans, Déu meu senyor!! Començo a creure que això no existeix, és Matrix".

I la solidaritat arriba aviat de la mà de GUB (Guàrdia Urbana): "Companys Mossos, una salutació des de la UNOC. Aquella nit vaig disfrutar més que a Gràcia. Donaria el que fos per tenir una Franchi (escopeta de pilotes de goma) a la unitat, hauria fotut les pilotes de dos en dos. Jaguar, per què no t'has presentat a les inter-administratives de fa dos mesos, necessitem gent com tu a la UNOC, gent que no tremoli a l'hora de reventar les defenses contra les esquenes dels guarros. Aquest estiu a Gràcia, anirem a mort".

Una altra opinió, d'un policia que és pare de família sentència: "només diré que si algun dia detenen al meu fill per uns fets similars als del botellón, li foto una pallissa a la sortida del jutjat que al·lucina, i no com aquells pares progres, quin fàstic!"

Davant les crítiques, la resposta la dona Jaguar, un agent de la policia nacional espanyola: "jajajaja No sabeu com me n'alegro del que va passar. Amb les ganes que us teníem i mai ens van deixar. Ara teniu el que us mereixeu. Pensàveu que perquè la policia de Catalunya agafés Barcelona podrieu fer el de sempre o més? Doncs, no, ara us fotran més canya de la que us vam fotre mai. Els mossos i la GUB tenen les condicions favorables. A veure si us foten a tots a la presó".

I encara n'hi va haver que es van quedar amb les ganes. Soth és un d'ells " la veritat és que a alguns de nosaltres ens encantaria que això es repetís cada cap de setmana. És una llastima que no ens donessin carta blanca per solucionar el problema des d'un primer moment".

(Els textos sencers els podeu trobar a <http://boards2.melodysoft.com/app?ID=mossosdesquadra>)

En dictadura s'aplica la censura, en democràcia es condemna a invisibilitat, un mecanisme més refinat. No hi ha lloc per a qui se surti de la cantarella del "respecte a les decisions judicials". Hi ha decisions i actituds que no mereixen cap respecte, que envileixen aquells que les prenen. I davant les quals l'única posició digna i ètica és refusar-les públicament i ferma.

Carta oberta als jutges de la Secció Segona del Penal de l'Audiència Nacional

Javier Couso Permuy, Madrid, 16 de març de 2006-04-13

Dol. No puc negar que dol. Encara que ens ho esperéssim. Malgrat que intuïem la mà llarga de l'imperi, la llei del silenci ha caigut com sal damunt la nostra ferida, sinònim de fel abocada contra el nostre germà.

Sé bé que aquell divendres vosaltres, homes de la Secció Segona del Penal de l'Audiència Nacional, vaueu fer el pas i vaueu creuar la frontera que separa el bé del mal. Que vaueu canviar de color les postres ànimes.

Fernando García Nicolás, Jorge Campos Martínez i Ricardo Rodríguez Fernández, us veig als vostres despatxos un divendres de març filtrant la vostra elecció a la premsa per agafar-nos desprevinguts. Veig l'ombra de corbs negres que ja no us abandonarà mai i percebo a cada pas que doneu la sang que va brollar a raig de la cama destrossada del meu germà, els intestins penjant de Taras, la vida espremuda de Tareq o els patiments de tants altres, dels quals heu legalitzat la mort, beneint els seus assassins.

Sé que a partir d'aquest divendres de març us rebran de bon grat a Washington, on segur que sereu homes de bé, demòcrates defensors dels Drets Humans, pròcers d'actitud texana, ferms candidats a la medalla del Congrés.

Hi ha moments en què un escull de quina part està, a qui serveix i a qui deu lleialtat. En la nostra història, la història de la humanitat hi ha milers d'exemples que inspiren a uns i altres. Hi ha jutges que beneeixen els assassinats de civils i hi ha jutges que intenten perseguir-los, hi ha justícies petites que claudiquen i d'altres que, encara que se saben minúscules, s'engrandeixen enfrontant-se amb les injustícies grans i poderoses.

Avui, no sou més que les togues de la impunitat, els lacais de la injustícia prostrats davant els nous nazis que no reconeixen ni Dret Internacional, ni Justícia Humanitària. Vosaltres us poseu al servei dels qui torturen a Abu Gharib, dels qui empresonen sense drets a Guantànamo, dels qui segresten a Europa, dels qui subcontracten la tortura, dels qui disparen els seus canons contra periodistes i civils.

No us van importar les proves presentades, les filmacions, les desenes de testimonis, les evidències, el que s'ha publicat en la majoria de mitjans de comunicació i el testimoni dels dels preiodistes que eren al lloc dels fets. Tinc la sensació que patiu amnesia o que la vostra memòria és selectiva i només recull allò que pot exculpar els militars nordamericans. (...)

Tinc dubtes sobre la vostra honorabilitat i vull que sapigueu que mentre m'acompanyin les forces, em tindreu davant vostre, amb la mirada neta, doncs jo ni he roçat la mort, puc mirar-vos amb el cap ben alt a vosaltres que, tot i estar farcits de títols, llores i despatxos, un divendres de març vaueu legalitzar l'assassinat del meu germà.

Aquest és un fragment d'una carta que ni El País ni El Mundo no han volgut publicar. És una carta oberta de Javier Couso als tres jutges de l'Audiència Nacional que han decidit arxivar la querella per l'assassinat del seu germà.

No l'hem pogut publicar sencera per motius d'espai, però podeu llegir-la a www.josecouso.info

Les cartes han de tenir una extensió màxima de 1.500 caràcters (amb espais)

Cartes

Envieu les vostres cartes per correu electrònic a cartes@setmanaridirecta.info

o per correu postal a
Juan Ramón Jiménez 22, 08902 Hospitalet de Llobregat

Enlairar-se amb violència a la T-4

Esther Asensi, Eduard Ballester i Montse Santolino
Membres de la Comissió d'Educació per al Desenvolupament de la Federació Catalana d'ONGD-FCONGD.

Dimarts 28 de febrer de 2006. Vol d'Ibèria 6974 Madrid-Barcelona-El Caire. AENA i el Ministeri de Foment adverteixen a la publicitat sobre la nova T-4: "Despegamos todos". A punt de tancar les portes s'apropa per la pista un cotxe d'estrengeria i diversos passatgers veuen per les finestretes com a dins, policies de paísà i d'uniforme claven cops de puny i de

genoll a una persona. Amb moviments ràpids pugen la persona colpejada, emmanillada i emmordassada, la tanquen a una saleta de la part de darrera de l'avió i corren la cortina. La persona crida desesperada, però com té la boca segellada, només se sent un grunyit angoixant i profund. Sembla que a la T-4 s'enlaira tothom. Fins i tot, els que no ho volen. Ens aixequem dels seients. El

comandant impedeix que ens apropem a la persona i ens demana que seiem. Darrera d'ell hi ha els policies. Seguim drets i acompanyem els crits de la persona colpejada, emmanillada i emmordassada amb els nostres. Finalment, el comandant demana als policies que baixin la persona tancada darrera la cortina perquè el passatge es rebel·la, després informa que es tracta d'un "no admès" a l'Estat espanyol que Interior volia traslladar a El Caire. Finalment diu que Ibèria és aliena a la situació i que s'ha procedit a treure'l per garantir "la nostra seguretat".

El pitjor no va ser que el comandant reconvertis un ésser humà colpejat en un "no admès" i parlés de la nostra "seguretat". El pitjor va ser que gran part del passatge semblava disposat a volar fins a El Caire amb el so de fons dels crits avortats d'un ésser humà i els comentaris "que el baixin, que ens donarà el viatge". El 1996 Aznar tenia un problema i el va solucionar amb l'haloperidol. Ara amb pallisses, cortines i la complicitat, el silenci i la por de tothom.

Mirar cap a un altre costat ens val per a Abu Ghraib i Gunatànamo però, també per a la T-4?

Llei de Regulació del Deute Extern

Jordi Oriola i Folch, membre del Servei Civil Internacional-Catalunya

En el debat al Congrés sobre la Llei de Regulació del Deute Extern dels països empobrits, ni el PP ni el PSOE han facilitat que sortís la llei que necessitarien els països pobres. Per una altra banda, Zapatero ha endegat una proposta molt interessant anomenada Aliança de les Civilitzacions en un moment en què des dels EUA es parla més aviat de xoc de civilitzacions. Però aquesta aliança no pot consistir només en bones voluntats, sinó que ha d'implicar fets concrets que quedin a la vista de tots els països. Seria un gran pas assumir les responsabilitats històriques del colonialisme i l'explotació (i Espanya no en té poques). Hem de desarticular el mecanisme generador de pobresa i dependència que és el deute extern. Però ara mateix sembla difícil, i caldria fer un gir que impliqués responsabilitat social i grandesa humana, per això invoco el tarannà de Zapatero que ens va deixar gratament sorpresos en la retirada de tropes de l'Iraq, em sembla que és l'únic que pot fer obrir els ulls del govern a un problema que no ens afecta econòmicament de manera directa, però que sí que ens interpel·la moralment. Hauriem de saber estar a l'altura dels reptes que necessita el nostre món global i no seguir essent egocèntricament egoïstes.

Així està el pati

► Pàgina 10
El procés judicial contra Franki està en espera d'una nova resolució del Tribunal Constitucional. El seu ingrés a presó ha quedat aturat.

► Pàgina 11
Els processats pels fets del 4 d'octubre al barri de Sants han quedat absolts. Van patir gairebé dos mesos de presó preventiva.

► Pàgina 12
El Departament d'Interior investigà des de l'inici que l'incendi de Vandellòs podia haver estat provocat per cremes preventives.

BARCELONA // ISABEL ALLENDE I MICHELLE BACHELET HAN REBUT CARTES DEMANANT AJUT

Denuncien el silenci mediàtic dels empresonaments del 4 de febrer

Redacció Directa

/redaccio@setmanaridirecta.info/

La matinada del 4 de febrer s'estava celebrant una festa al número 55 del carrer Sant Pere més Baix de Barcelona. Havia estat la seu de la Penya Barcelonista, posteriorment fou okupat durant uns mesos pel grup Anarcho-Penya Cultural, i més tard es convertí en un local de festes i lloguer d'habitacions gestionat per dues persones. A l'exterior de l'edifici diverses patrulles de la Guàrdia Urbana feien circular la gent que entrava i sortia de l'edifici tal i com havien acordat amb Marcelo, un dels organitzadors de la festa. A les 6 de la matinada, però, només quedava una patrulla. D'aquell moment de la nit, hi ha versions molt contradictòries

Les primeres versions oficials, que ràpidament es van modificar apuntaven a un test que va caure des del balcó

del que realment va passar. Una veïna de davant de l'edifici assegura que un test va ser llançat des de la casa on es feia la festa i que fins i tot va veure córrer els autors del llançament pel terrat. Assegura que les restes del test van estar durant una bona estona esclafades al carrer i posteriorment netejades pels serveis de BCNeta. Aquest test hauria impactat contra el cap d'un agent de la Guàrdia Urbana de 39 anys i que dos mesos després segueix en estat greu. Aquesta va ser la versió defensada per Joan Clos vuit hores després dels fets. El doctor del 061 que va assistir el guàrdia urbà va preguntar als agents què havia passat, però cap d'ells —segons consta als atestats— va saber explicar com havia estat ferit el seu company. Posteriorment des de la Regidoria de Via Pública es va donar una nova versió que imputava l'agressió a persones externes a la casa, que havia estat premeditada i causada amb pedres llançades a curta distància. La policia científica continua sense trobar cap resta orgànica del ferit a les pedres analitzades.

Cada dia des de que Rodrigo va ser empresonat, sa mare i sa germana fan una concentració i recullen firmes

► **Persecucions a La Ribera**
Les detencions dels suposats participants a l'agressió es van produir a tot el barri de La Ribera, dues d'elles dins de l'edifici de l'Hospital del Mar. En total, van ser 9 els emmanillats i conduïts a dependències policials de la policia municipal i els Mossos d'Esquadra. El protocol d'actuació que es reflecteix als atestats, indica que van buscar especialment gent que tingués una suposada "estètica okupa" (terminologia habitual dins de la dialèctica dels cossos policials), tot i que no especifiquen què significa això. Les quaranta-vuit hores passades als calabossos foren "horribles"

La titular del Jutjat d'Instrucció núm. 18 de Barcelona mai ha volgut rebre les famílies dels 3 nois empresonats

segons explica Mariana, la mare de Rodrigo Lanza. L'advocat que els defensa va denunciar davant del Jutjat de Guàrdia les tortures que es podien constatar tan sols mirant les fotografies d'hematomes, cops, talls, dits trencats i lesions per tot el cos. La procedència xilena i argentina d'alguns dels detinguts va degenerar en que patissin comentaris amenaçadors, recordant-los el que havien arribat a fer els torturadors a les dictadures de Pinochet i Videla. Finalment, tres dels detinguts van ser empresonats a la Model i a la presó de joves de la Trinitat. La resta va quedar en llibertat amb càrrecs. La titular del Jutjat d'Instrucció núm. 18 de Barcelona, Carmen García Martínez no ha volgut rebre mai els familiars dels detinguts i ha denegat amb breus respostes qualsevol petició de llibertat amb fiança. La secció vuitena de l'Audiència Provincial va seguir igual procediment. Ni tan sols van respondre les argumentacions de la defensa en els recursos presentats. Es justifiquen els empresonaments preventius amb frases com: "Rodrigo ha admitido haber nacido en Argentina" "todos los elementos aportados a las actuaciones apuntan a su pertenencia al movimiento social denominado okupa". Segons els tribunals, el fet de ser argentí o okupa poden fer

La premsa xilena sí informa de les tortures

Els diaris de més tirada de Xile i les cadenes de televisió de gran audiència han informat àmpliament de la situació que viuen Rodrigo, Álex i Juan, els tres empresonats pels fets de Sant Pere més Baix. Han donat veu a les famílies i han narrat amb tot detall les tortures que segons han denunciat van patir a l'interior de furgonetes policials i als calabossos de la Guàrdia Urbana i dels Mossos d'Esquadra.

Els programes matinals de la televisió nacional de Xile han

arribat a fer connexions en directe via satèl·lit des de Barcelona amb Mariana, la mare de Rodrigo Lanza. Delia Améstica —mare d'Álex Cisternas— ha fet rodes de premsa i ha aparegut a entrevistes a nombrosos rotatius xilens. No s'expliquen com és possible el silenci mediàtic que es viu a Barcelona al voltant del seu cas. Televisió de Catalunya va assistir a la manifestació del passat 1 d'abril, però les famílies no van veure que se n'informés a cap dels telenotícies.

que intenti eludir l'acció de la justícia. En cap moment, però, expliquen quins són els arguments per afirmar que és okupa i tampoc expliquen que estan cursant estudis universitaris, tenen feina amb contracte i domicilis estables, tal i com han documentat les famílies.

► **Dos mesos a Sant Jaume**
Des de la segona setmana de febrer, les famílies van acordar un punt de trobada diari a la plaça de Sant Jaume, megàfon en mà i amb una taula de recollida de signatures. Encara hi van tots els dies de

dilluns a divendres de 12 a 2 h. La taula de signatures els va ser retirada i els primers dies la Guàrdia Urbana demanava el DNI a tothom que signava el full que exigia la llibertat pels tres joves. Cada dia que passa noten que estan rebent més suport. De fet, a la manifestació que es va fer el passat 1 d'abril, ja hi van anar prop de 400 persones. La solidaritat exterior també ha arribat per part d'Amnistia Internacional, que ha obert una investigació des de la seva seu de Londres.

continua a la pàgina següent >>

>> ve de la pàgina anterior

Si fem una lectura cronològica de les notes d'agència trameses durant el 4 de febrer podem observar contradiccions molt importants a les informacions facilitades per la Regidoria de Via Pública i el Gabinet de Premsa del consistori barceloní:

12:06 h: "Un agent de la Guàrdia Urbana ferit greu i tres més lleus en els aldarulls durant una festa okupa que se celebrava a un immoble del cas antic de Barcelona. Els fets tingueren lloc al número 55 del carrer Sant Pere més Baix."

14:10 h: "L'agent de 39 anys ferit molt greu es troba a la UCI de l'Hospital Clínic amb traumatisme craneoencefàlic i fractura de la base del crani. Entre els detinguts es troba el presumpte agressor. L'agressió es va produir a la sortida d'una de les festes de cap de setmana que se celebren a la casa okupada del número 55 del carrer Sant Pere més Baix. Una trentena de persones a qui els okupes no van deixar accedir a la festa van atacar el furgó de la Guàrdia Urbana que es trobava a les immediacions."

15:04 h: "Joan Clos aclareix que l'agent de la Guàrdia Urbana ferit greu pels aldarulls a una festa okupa va rebre al cap l'impacte d'un test llançat des de l'edifici. Ha explicat que en el decurs dels aldarulls una persona va llançar un test des de l'interior de l'immoble, que va impactar sobre el cap de l'agent i li va provocar lesions molt greus."

18:52 h: "L'Ajuntament de Barcelona aclareix que l'agressió a un agent de la Guàrdia Urbana ferit molt greu durant el desallotjament d'una festa okupa va ser premeditada i es va realitzar a nivell del terra i amb una pedra."

19:20 h: CORRECCIÓ: "A la notícia anterior enviada sobre les 19 h, es diu per error que una patrulla de la Guàrdia Urbana va entrar a l'immoble on se celebrava una festa okupa. En realitat, l'agressió tingué lloc a la sortida de la festa."

Organitzadors de la festa desapareguts

Les informacions dels mass media coincideixen a identificar l'edifici de Sant Pere més Baix on es feia la festa com un espai okupa. Aquest immoble va ser alliberat de l'abandó a començaments de l'any 2002 i de fet, en els seus inicis, s'hi van intentar realitzar activitats, però ben aviat això es va acabar. L'arribada a l'edifici de J.R. i de M.X. —a mitjans de 2002— va convertir l'espai en un veritable negoci del qual van desallotjar els projectes alternatius que s'hi feien. A l'edifici es llogaven habitacions a turistes, hi havia visites amb grans cotxes de luxe, hi havien entrat i sortit policies de paisà, i el tal M.X. presumia d'anar sempre amb una pistola a sobre.

Des del Forat de la Vergonya s'havien proposat retornar l'ús social a l'espai, però no ho van fer per la suposada "protecció" de la que gaudien els dos gestors de l'edifici. Després dels fets del 4 de febrer, sorprenentment, cap dels dos va ser detingut i a l'actualitat ningú en sap res. ☺

TERRASSA // ATURAT L'INGRÉS A PRESÓ D'EN FRANKI

L'execució de la sentència s'atura fins la resolució del Constitucional

Concentració davant l'ajuntament de Terrassa per demanar que en Franki no anés a presó per "ultraje a la bandera"

Directa Terrassa

/terassa@setmanaridirecta.info/

El 28 de març l'actual magistrat del Jutjat Penal núm. 2 de Terrassa va ajornar l'ingrés a presó d'en Franki fins que no es resolgui el recurs d'empara presentat pels advocats al Tribunal Constitucional. Aquest ha estat el resultat d'una campanya que s'ha basat en la mobilització social, els contactes polítics i la feina dels advocats i que no finalitzarà fins que el Tribunal Constitucional declari nul el judici realitzat a Terrassa a mans del jutge Enrique Rovira del Canto.

El cas de la bandera ha estat ple d'irregularitats des del primer moment. Tot va començar quan l'Ajuntament de Terrassa va demanar que s'obris una investigació arran dels incidents durant la cercavila per despenjar la bandera espanyola de l'ajuntament en el marc de la Festa Major de 2002. Tot i que no es va identificar ningú, sis mesos després dels

L'objectiu final de la campanya és la declaració de nul·litat del judici

fets, dos joves terrassencs eren citats judicialment pels delictes d'ultratge a Espanya, atemptat a l'autoritat i desordres públics.

Durant el judici, el setembre de 2004, van continuar les irregularitats quan la policia no va presentar cap prova que situés els joves en el lloc dels fets i sobre tot quan un dels agents va declarar que li havien passat els seus noms en un paper. Tot i això, el jutge Enrique Rovira del Canto, autor d'articles publicats a la *Revista Española de Derecho Militar* i a una revista de la Guàr-

dia Civil, no va tenir cap dubte a l'hora de condemnar en Franki a dos anys i tres mesos de presó i 1.440 euros de pena-multa.

Davant d'aquesta sentència es va presentar un recurs d'apel·lació a l'Audiència Provincial de Barcelona demanant l'absolució. Però l'abril de 2005 l'Audiència va ratificar la sentència del jutge i exfiscal militar, que condemnava a presó el jove egarenc. És destacable el fet que, des de gener de 2006, Rovira del Canto ocupa una plaça com a magistrat a l'Audiència Provincial de Barcelona.

Després d'una campanya de mobilitzacions, diferents entitats i la junta de portaveus del consistori (a excepció del PP), van decidir formular una petició d'indult. Arran d'aquesta, el jutge va decidir aturar l'ingrés a presó basant-se en el fet que es corria el risc d'empresonar algú que posteriorment podria ser indultat.

El passat 22 de març, els advocats d'en Franki van ser

informatos que l'indult havia estat denegat i que el dia 30 seria notificat oficialment per part del Ministeri de Justícia. En conseqüència, l'ingrés a presó s'hauria de fer efectiu en un termini de set dies.

Des de Solidaritat Antirepressiva de Terrassa es va impulsar una nova campanya per intentar frenar l'execució de la sentència. En aquest sentit, el 25 de març es va realitzar una manifestació a la que van assistir prop de 1.000 persones. Tot i que el dia 28 es va conèixer la notícia que la jutgessa havia suspès l'execució de la sentència, es van mantenir les convocatòries d'accions descentralitzades als diferents pobles, i la concentració davant de l'Ajuntament de Terrassa on es realitzava el ple municipal.

La campanya de solidaritat ha decidit continuar les seves accions perquè l'objectiu final pretén ser la declaració de nul·litat del judici. ☺

VILA DE GRÀCIA // MÉS D'UN MILER DE PERSONES ES MANIFESTEN

3.000 autoinculpacions pels Tres de Gràcia

Directa Gràcia

/redaccio@setmanaridirecta.info/

La campanya de solidaritat amb els tres veïns de Gràcia encausats a l'Audiència Nacional ha agafat nova embranzida després de la jornada celebrada a la vila el 8 d'abril. La commemoració pel quart aniversari de les detencions va comptar amb una manifestació que arrencà de la plaça Rius i Taulet ja passades les 7 de la tarda. Minuts abans, algunes persones emmarcades s'havien enfilat al balcó de la seu del Districte per a pen-

jar-hi una pancarta exigint l'absolució dels joves coneguts com els "tres de Gràcia". Després, un miler de persones (segons recomptes propis) van seguir la pancarta que duïen els familiars per diferents carrers, per acabar a la confluència de Còrsega amb Diagonal, on es va llegir dos comunicats, el de la Coordinadora Antirepressiva de Gràcia i un altre conjunt de l'Assemblea de Joves i Endavant. Al mateix lloc s'hi va celebrar un concert que va cloure la diada.

Amb aquests actes s'acaba la campanya d'autoinculpacions,

El 8 d'abril es va denunciar el quart aniversari de l'inici del procés judicial contra els joves

durant la qual més de 3.000 veïns

i veïnes han demanat ser jutjades amb els "tres de Gràcia" i, segons declara el comunicat de la Coordinadora, "s'endeguen noves apostes solidàries".

Recordem que en aquest cas els tres joves són acusats per la Brigada d'Informació de la policia espanyola de "terrorisme" i que estan pendents de ser jutjats a l'Audiència Nacional. Aquest jutjat ja fa tres mesos que ha demanat a la policia les proves inculpatòries, però, segons recorda la Coordinadora, aquestes "proves encara no han aparegut". ☺

BAIX LLOBREGAT // EL TRIBUNAL CREU QUE NO EXISTEIXEN PROVES

Absolució pels joves que van ser empresonats preventivament

☞ **Directa Baix Llobregat**

/baixllobregat@setmanaridirecta.info/

Els tres joves acusats de llençament de còctels molotov a la comissaria de Sants (Barcelona) van ser absolts al judici celebrat al Jutjat Penal núm. 22 de Barcelona el passat 9 de març. Els fets van tenir lloc la matinada del 4 d'octubre de 2004, quan uns desconeguts van atacar la seu policial. Moments després, la policia va detenir tres joves, Dani, veí de Cornellà, a un carrer proper a la comissaria, i Eudald i Ermengol, veïns de l'Hospitalet, quan viatjaven en ciclomotor per una zona del barri força allunyada del lloc dels fets.

Tots tres van ser traslladats a la comissaria de la policia espanyola al carrer Aiguablava (Nou Barris, Barcelona), seu del grup sisè de la Brigada Provincial d'Informació. Durant la seva permanència allà van denunciar haver rebut maltractaments, tortures i amenaces amb l'aplicació de la legislació antiterrorista. En Dani també havia estat durament apallissat a Sants.

L'endemà van passar a disposició del Jutjat d'Instrucció núm. 13 de Barcelona, que va decretar l'ingrés incondicional a presó per l'Eudald i l'Ermengol, basant-se en les seves declaracions autoinculpatòries fetes a dependències policials. Dos mesos després de l'empresonament i enmig d'una mobilització constant al carrer, els dos joves sortien en llibertat amb una fiança de 2.000 euros cadascú i l'obligació de presentar-se als jutjats cada 15 dies durant els següents mesos.

La Fiscalia demanava vuit anys i mig de presó dels quals havien complert dos mesos a la presó de joves

Fruit de les declaracions dels dos nois es va posar en recerca i captura un quart jove, que després de presentar-se davant del jutge va quedar en llibertat amb càrrecs; temps després li van arxivar la causa. Per la seva banda, els tres detinguts van presentar denúncies per tortures, de les que només una va ser admesa a tràmit.

☛ **El judici**

La vista oral va començar a dos quarts de 10 i va durar gairebé 4 hores, durant les quals un testimoni va declarar que reconeixia en Dani com la persona que va passar pel lloc dels fets i va llençar un objecte a uns contenidors que cremaven, contradint la versió policial que el responsabilitzava de l'incendi.

En general, les declaracions de la policia van ser força contradictòries. La principal prova contra l'Eudald i l'Ermengol va ser una trucada enregistrada on s'avisava la policia que del lloc dels fets marxaven dues persones en motocicleta, però sense especificar-ne la direcció ni donar més

dades sobre el vehicle. Per la seva banda, diferents testimonis, uns amics i la mare d'un acusat, van declarar que en el moment dels fets estaven amb els joves.

Una setmana després es coneixia la sentència absolutòria per a l'Eudald i l'Ermengol i la condemna de 40 euros al Dani pel llençament d'un objecte als contenidors, encara que també l'absolia de la resta d'acusacions. La resolució va ser àmpliament celebrada pels joves, familiars i amics i alguns van comentar que "és un fet inesperat, veient com funciona la justícia, on sembla que compten més les versions policials, per inventades que siguin, que les evidències dels fets."

Els portaveus de la campanya de suport van manifestar la seva satisfacció, ja que la Fiscalia demanava més de vuit anys de presó per cada acusat, van recordar, però, que "la sentència no és ferma i que la Fiscalia, que al llarg del judici ha tingut una actitud força hostil, encara pot presentar recurs a l'Audiència Provincial de Barcelona." ☛

BARCELONA // ESTUDIANTS

Arxiven les denúncies per tortures perquè els torturats "no identifiquen els agents"

☞ **Redacció Directa**

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Una vintena d'estudiants detinguts pels Mossos d'Esquadra després de la manifestació contra l'Espai Europeu d'Educació Superior (EEES) celebrada el 17 de novembre van presentar denúncies per tortures i maltractaments soferts durant la detenció i també a les dependències policials. Ara, el Jutjat d'Instrucció núm. 21 de Barcelona les ha arxivat quasi totes amb l'argument que no inclouen la identificació dels agents.

Pot semblar curiós que sigui la víctima d'un delictes l'encarregada d'identificar els presumptes agressors, però en aquest cas és fins i tot surrealista, doncs els policies antiavalots tenen el dret, reglament en mà, de dur el número d'identificació ocult, i sovint porten passamuntanyes que els tapen la cara. No obstant, els informes interns de la policia detallen les actuacions de cada agent, amb el que seria molt fàcil localitzar els possibles agressors. El jutge, però, ha decidit no fer cap tipus d'investigació i arxivar el cas directament. Per altra banda, els detinguts ja han estat citats a declarar, i podrien ser acusats de desordres públics i de desobediència a l'autoritat. ☛

AMSTERDAM // PRESONS

Roberto Catrino en perill d'extradició

☞ **Redacció Directa**

/redaccio@setmanaridirecta.info/

El juliol del 2005 Roberto Catrino va ser detingut a Amsterdam, mesos després de la seva fuga de la presó de Zuera (Saragossa). Segons informa el col·lectiu Creu Negra Anarquista d'Amsterdam, Catrino es troba pres a l'Hospital Penitenciari de L'Haija (Holanda) on s'està recuperant d'una greu neumonia que va contraure a la presó de Lelystad, on es trobava des de la detenció; i es pateix per la seva salut, afectada pel VIH i les múltiples vagues de fam i set que ha realitzat. Es vol impedir la seva extradició a l'Estat espanyol per no tornar a patir "el terror del règim FIES" (tractament penitenciari d'aïllament extrem), segons informa el comunicat de la CNA.

Aquest berguedà porta 18 anys empresonat, tot i entrar amb una condemna inicial de vuit. La seva participació en diferents motins i intents de fuga per denunciar la situació dins les presons van anar fent creixer aquesta xifra. La majoria d'aquest temps l'ha passat dins el Fitxer Intern d'Especial Seguiment (FIES), denunciat per la seva duresa. ☛

d:\directa\redaccio\11\anarquistes.tif

SCDA0N1P00048

Pau Coll / Ruido

Davant la pancarta principal es feia una performance que representava la repressió als joves anarquistes

BARCELONA // MANIFESTACIÓ EL 18 DE MARÇ PER L'IGNASI I EL RUBEN

Accions arreu del món en suport a presos anarquistes

☞ **Redacció Directa**

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Les accions de suport als dos anarquistes presos a la ciutat de Barcelona s'han estès com una taca d'oli per tota Europa i Amèrica del Sud. Concentracions davant les ambaixades espanyoles a Ciutat de Mèxic o Caracas. Encartellades a Buenos Aires o Santiago de Xile. També s'han rea-

litzat sabotatges a diverses ambaixades o consolats, com la de Lisboa, Amsterdam, Atenes, Roma o Marsella. A la ciutat de Barcelona hi hagué accions descentralitzades a diferents barris, amb la crema de contenidors i l'atac amb artefactes incendiàries contra l'acadèmia Adams, on es formen els futurs Mossos d'Esquadra. També fou convocada una manifestació

el 18 de març, que va reunir prop de 700 persones i va recórrer la ciutat amb una forta pressió policial al seu voltant. A finals de març es coneixia una bona notícia: l'alliberament de l'Ignasi, que finalment podia abandonar la presó de Quatre Camins després d'abonar una fiança de 3.000 euros als jutjats. Aquesta decisió va ser presa després de fer unes noves proves

caligràfiques que desmentien la versió dels mossos, segons la qual ell era qui hauria escrit les notes reivindicant la col·locació de paquets bomba al Departament de Justícia. Recordem que van ser empresonats l'11 de febrer, i que mentre se'ls enduien dels jutjats, els mossos van apallissar brutalment familiars i amics. ☛

BAIX CAMP // EL GEPEC DESTAPA UNA CREMA CONTROLADA JUST AL PUNT D'INICI DEL FOC

Interior oculta durant 48 hores les dues línies d'investigació del foc forestal de Vandellós

Redacció Directa

/redaccio@setmanaridirecta.info/

A mitja tarda de dilluns 11 d'abril, la fumerola començava a veure's a la zona muntanyosa de la bassa de Llèria, al terme municipal de l'Hospital de l'Infant-Vandellós. El vent bufava de ponent a mestral i va fer estendre les flames cap a Llevant, en direcció al casc urbà de la població, afectant l'autopista AP-7, la N-340 i la via fèrrea. La central nuclear de Vandellós va haver d'activar el pla d'emergència en fase prèvia, una ordre que va prendre el sotsdelegat del Govern de l'Estat, Joan Rangel, a la una de la matinada després de les recomanacions del Consejo de Seguridad Nuclear. A l'interior de les instal·lacions de la central la temperatura començava a pujar i el fum ja hi era present, arribant les flames a pocs metres d'una de les tanques del perímetre. La població de la zona va estar temerosa durant hores fins que a mitja tarda de dimarts va baixar la intensitat de la ventada i el foc va quedar sota control.

Les primeres hipòtesis

Des del Departament d'Interior es va començar a parlar de les primeres investigacions que apunten a una suposada zona de picnic, propera a la bassa de la Llèria, on s'hi havia fet foc. Des d'allí s'hauria estès el foc, descartant la possibilitat d'una guspira elèctrica ja que no hi passa cap línia d'alta tensió. Ràpidament, però sense parlar de presumptes culpables amb nom i cognoms, ja es va començar a parlar de la reforestació de la zona i de l'impacte sobre l'activitat turística de la zona. Ningú parlava, però, d'una segona línia d'investigació.

El Gepec destapa altres indicis

L'endemà, el Grup d'Estudis i Protecció dels Ecosistemes del Camp (Gepec) va redactar un comunicat que va arribar a les redaccions de tots els mitjans de comunicació. S'explicava que el dijous i el divendres anterior els Grups de Reforç d'Actuacions Forestals dels Bombers de la Generalitat (GRAF) de Gadesa havien estat fent unes cremes controlades de les àrees que limiten amb la bassa de Llèria i que dilluns al matí s'havia constatat segons testimonis que encara hi eren remullant la zona on hi havia restes de sota-

Zona on s'investiga l'inici del foc marcada amb cintes dels guardes forestals, al costat de la bassa de Llèria

Col·lectiu Instamàtic

Una nota oficial afirma que hi ha una probabilitat del 0% que una soca encesa revifi després de quatre dies

bosc i marges que havien estat calcinats. Aquestes cremes controlades serveixen, segons el Departament d'Interior, per alleugerir el sotabosc i reduir riscos de cara a la temporada d'estiu. També aclareixen l'àrea on han de baixar els helicòpters per carregar des de la bassa.

Des del Gepec es denuncia l'ocultació d'aquests fets i apunten que l'incendi podria haver-se iniciat a partir de soques incandescentes. Segons les dades del Servei Meteorològic de Catalunya (SMC) consultades per DIRECTA, el matí de dilluns es va produir una forta baixada de la humitat, un

increment de la força del vent i un augment de la temperatura, que podria haver facilitat la revifalla de les soques en estat latent.

El Departament d'Interior ho confirma parcialment

Poques hores després, des del Departament d'Interior, es va confirmar la presència dels GRAF a la zona durant dijous, divendres i dilluns. Els primers dies van fer les cremes i dilluns eren a l'àrea remullant les restes. Tot i això, s'arriba a afirmar en una nota oficial que la probabilitat que una soca es mantingui encesa interiorment durant 4 dies és d'un 0%.

Des del Departament d'Interior, a més, es fan unes dubtoses afirmacions, arribant a dir que per la bassa de Llèria hi passa un camí GR que realment passa per la vall del costat, que hi accedeixen vehicles quan, de fet, el camí és intransitable i que hi ha una zona de picnic a la vora de la bassa, fet desmentit pel mateix consistori de Vandellós, ja que tan sols hi ha una font.

Silenci informatiu als diaris

El resó mediàtic de totes les dades, gràfiques i informes apor-

tats pel Gepec i en part reconeguts pel Departament d'Interior ha estat mínim. Tot i que aquesta informació s'ha enviat a gran part dels rotatius, ningú ha volgut posar en dubte les informacions oficials de la consellera Tura. Investigar aquest cas també hau-

ria portat a qüestionar el model de cremes preventives que molts grups ecologistes han criticat durant els darrers anys, i que ja han donat més d'un ensurt a comarques força ventades com l'Empordà. @

Les cremes controlades afecten la biodiversitat i els ecosistemes

Redacció Directa

/redaccio@setmanaridirecta.info/

L'incendi de Vandellós ha posat sobre la taula una pràctica molt qüestionada per diverses entitats ecologistes i conservacionistes. Segons explica el GEPEC, s'autoritzen i s'executen cremes de sotabosc en un gran nombre d'hectàrees a zones protegides d'interès natural (PEIN). L'afectació sobre els ecosistemes naturals acostuma a ser molt gran. Durant els anys 2003 i 2004 ja es van produir actuacions de crema en el PEIN de les Muntanyes de Prades, afectant intensament els sectors de Rojals i La Pena.

Aquests espais passen a esdevenir bosc sense sotabosc i

per tant una arbreda on hi disminueix la biodiversitat. L'eliminació de la massa forestal per tal de prevenir incendis esdevé contradictòria amb la pretesa protecció de la flora i la fauna autòctona. Ens trobem en molts casos amb grans extensions de graminies (a l'estil d'un camp de golf assecat) amb la presència de pins disseminats. Gran quantitat d'insectes, mamífers i aus no poden subsistir sense l'aliment que proporciona el sotabosc, i finalment acaben per extingir-se. A mig termini, la desaparició d'espècies existents promou la implantació de sotabosc més piròfit, a l'estil de l'argelaga, el matabou i l'estepa.

LLUITA AMB NOSALTRES

Vine a la

CGT

WWW.CGTCATALUNYA.ORG

Laciatatinvisible

- Projecte Cooperatiu Autogestionari -

LLIBRERIA CRÍTICA ASSOCIATIVA
TALLER DE SERIGRAFIA
CENTRE DE DOCUMENTACIÓ
ESPAI DE RECERCA
ZONA MÈDIA

C/ RIEGO nº 35
08014 Bcn
Telef. 93-298 99 47
laciatatinvisible@yahoo.com

monverd

Cooperativa Autogestionària de
Distribució de
Productes Ecològics

c/ Àvila 71,75 Àtic Barcelona
Telf. 934 855 596 Fax. 934 855 609
monverd@monverd.net
www.monverd.net

menú del dia i de nit

amanides i torrades
entrepans i tapes
begudes de la terra
servei de bar
esmorzars i berenars
dinars i sopars per a grups

obert
Dil. a Dj. de 8 a 24h.
Dv. de 8 a 1h.
Dss. de 12 a 1h.
Dg. de 18 a 24h.

ITACA

si voleu rebre l'agenda d'activitats: itaca@xsii.com
Pallars 230, Poblenou 08005, Barcelona- Països Catalans, Tel. 93 300 88 58

MOLINS DE REI // PROTESTA PEL NOU PLA D'INFRAESTRUCTURES

Mobilitzacions per evitar una via circulatòria que travessi Collserola

Redacció Directa

/redaccio@setmanaridirecta.info/

El projecte de Via de Cornisa està previst des de 1976 al Pla General Metropolità (PGM). Fins fa ben poc havia estat només una línia en un mapa que creuava tota Collserola. Des del 13 de desembre, però, amb l'exposició pública del Pla d'Infraestructures dels Transports de Catalunya (PITC, 2006), que contempla no ja la possibilitat sinó la voluntat de la Generalitat de Catalunya de dur a terme la construcció d'aquesta autopista, la Via de Cornisa ha esdevingut una amenaça greu i real per a la serra de Collserola i un perjudici per tothom que gaudeix d'aquest espai natural.

L'aprovació del pla s'accelera per la futura declaració de la serra com a nou Parc Natural de protecció

Des de Molins de Rei s'ha impulsat una plataforma ciutadana que vol evitar la construcció d'aquesta via. El 12 de març van organitzar una llarga caminada que va atravesar els principals punts de Collserola que quedarien afectats si es desenvolupés el projecte. De fet, tot l'ample de la riera que passa per la població seria l'àrea destinada a la nova carretera. L'acte va congrega diversos centenars de persones que van aprofitar la jornada per a gaudir dels paratges de la serra que molt sovint queden oblidats tot i la seva proximitat a la gran conurbació barcelonina. La nova plataforma ja ha aconseguit el suport del consistori.

Marxa contra el projecte de Vial de Cornisa, al seu pas per Molins de Rei

En un comunicat emès el passat mes de març denuncien que el Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat, regit per Joaquim Nadal, va fer una exposició pública del projecte durant les festes de Nadal, cosa que consideren una maniobra per agafar desprevinguts al col·lectiu opositor a l'obra.

► **Contradictòries decisions**
Mentre es decidia l'exposició pública del Pla d'Infraestructures, que ha de consolidar una planificació territorial que sigui vigent durant els propers 20 anys, el Departament de Medi Ambient està treballant en la declaració que faci de Collserola un nou Parc Natural, fet que n'impediria l'urbanització o la construcció de grans infraestructures viàries. Des de la Plataforma creuen que és vergonyós que quan s'estan estudiant tots els detalls per la declaració de Parc Natural, amb el reconeixement de l'elevat valor natural i paisatgístic que això comporta per la serra de Collserola, des d'uns altres despatxos de

Afectació pels túnels d'Horta i de Vallvidrera

La nova infraestructura del Vial de Cornisa planificada des de 1976 no és, ni de bon tros, l'única afectació sobre el paratge de Collserola que ha generat protestes d'entitats ecologistes i de la ciutadania que veu com el pulmó verd més proper a Barcelona queda foradat any rere any. La xarxa viària i ferroviària, pensada per desplaçar milions de persones diàriament a tota l'àrea metropolitana, ja va afectar la serra amb els túnels de Vallvidrera durant les

la Generalitat s'estigui intentant aprovar projectes clarament perjudicials pel futur Parc Natural i el seu entorn. "D'això se'n diu jugar a la puta i la Ramoneta, i des de la Plataforma ho denunciem."

També han endegat una campanya d'implicació de la societat civil i la presentació d'al·legacions.

obres de la Barcelona Olímpica. L'objectiu era arribar al Vallès 15 minuts abans que si es sortís des de la Meridiana o la Diagonal. Sembla que, actualment, amb aquest túnel no n'hi ha prou i que la connexió amb el Vallès a l'alçada de Cerdanyola, atravesant la serralada des d'Horta, es planteja com una gran prioritat. No hem d'oblidar que amb totes aquests infraestructures hi ha una gran quantitat de diners en joc, les grans empreses adjudicatàries es reparteixen el negoci.

Paradoxalment, el conseller Nadal ha afirmat que el Govern català no vol construir el Vial de Cornisa, fet contradictori amb l'exposició pública i la inclusió dins del Pla d'Infraestructures, ja que a la pràctica significaria que hi ha un traçat i uns terrenys afectats per les futures obres. ❹

GANDESA // GRANS OBRES

Terra Alta contra el gasoducte

Redacció Directa

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Ni la central tèrmica de Faió, ni la canonada de gas que l'ha d'alimentar. Els municipis terraltins ja fa temps que han mostrat la seva oposició a la construcció de la central per l'impacte ambiental que pot tenir l'emissió de partícules contaminants a l'atmosfera. Ara, l'anunci que Endesa preveu fer un gasoducte a la zona ha intensificat les protestes. Les poblacions de Gandesa, Vilalba dels Arcs i la Pobla de Massaluca són les més afectades pel traçat d'a-

Gandesa, Vilalba dels Arcs i la Pobla de Massaluca, les més afectades pel traçat

questa nova infraestructura. Per això, ja han presentat al·legacions i esperen que la Generalitat s'oposi al projecte. Les promeses de l'elèctrica espanyola de fer un estudi ambiental abans de decidir el traçat definitiu del gasoducte no han convençut el veïnat de la Terra Alta. I és que consideren que la central tèrmica posa en perill les inversions agrícoles i turístiques a la zona, a més d'amenaçar la captació d'aigua de la Pobla, Vilalba i Batea, ja que està situada a només 25 metres de la nova infraestructura. El projecte de l'elèctrica passa per construir la central a una Zona d'Especial Protecció per a les Aus, davant del complex turístic fluvial de la Pobla. Endesa ho justifica assegurant que, entre altres aspectes, la situació geogràfica de la finca on vol fer la central permet l'exportació d'energia a les comunitats autònomes limítrofes, disponibilitat d'aigua de l'embassament de Riba-roja i proximitat a la xarxa de subministrament de Gas Natural. ❹

TARRAGONA // DENUNCIEN LA PRESENCIA D'UNA FURGONETA QUE PROMOU L'ALLISTAMENT

La Coordinadora Tarragona Patrimoni de la Pau "coacciona" l'exèrcit

Masovers de pobleviu.org

/elcamp@setmanaridirecta.info/

Des de dijous 23 de març i durant tot el cap de setmana, una furgoneta de reclutament de l'exèrcit espanyol es passeja pels carrers i places de Tarragona. Davant d'aquest fet, la Coordinadora Tarragona Patrimoni de la Pau ha fet acte de presència durant aquests dies per mostrar a la ciutadania el seu punt de vista sobre la missió dels exèrcits. Armats d'una pancarta amb el lema "Cap exèrcit defensa la pau" les persones integrants de la Coordinadora van ser acusades per les forces policials de l'Estat de coaccionar a l'exèrcit i van ser

invitades reiteradament a abandonar la protesta.

El mateix dijous 23, diversos activistes de la Coordinadora Tarragona Patrimoni de la Pau ja van denunciar la presència de la furgoneta de reclutament de l'exèrcit espanyol. L'endemà, la furgoneta va continuar amb la seva tasca a la plaça Imperial Tàrraco i, altre cop, membres del col·lectiu antimilitarista es van desplaçar fins allà per continuar la seva protesta, però en aquesta ocasió els militars van trucar als seus companys de la Policia Nacional per tal que els fessin fora de la zona.

Una primera dotació policial va arribar per demanar la docu-

Un policia els va convidar a marxar perquè coaccionaven la llibertat d'expressió

mentació a les persones concentrades. Va ser necessària la presència d'un altre vehicle perquè les comunicessin que havien d'aban-

donar la protesta perquè no havien comunicat a la Subdelegació del Govern espanyol que es realitzaria aquella activitat a la via pública. Llavors fou quan s'establí una dialèctica entre antimilitaristes i agents; al cap d'una estona tornà un altre vehicle que havia marxat amb un policia de paisà que convidava de nou a marxar d'aquell indret, ja que "coaccionaven el dret a la llibertat d'expressió" obligant-los a desplaçar-se uns metres. Però la distància no era suficient i volien que marxessin encara més lluny. Davant d'aquesta demanda, els i les activistes es negaren a moure's més i invitaren els agents a, si volien,

detenir-los, però al cap d'una estona els militars ja havien completat la jornada laboral i marxaven amb la furgoneta.

La Coordinadora, a través d'un comunicat, denuncia que, "al malversament 'habitual' de milions d'euros en despesa militar hem d'afegir els sous de la policia que, en lloc de perseguir delinqüents es dediquen a molestar a la ciutadania que exerceix pacíficament el seu dret d'expressió". A més, de forma irònica, la Coordinadora es pregunta: "Quin cost té un jornal de 5 policies durant un parell d'hores? Quin cost psicològic haver d'inventar-se excuses, i a sobre, raonar-les?" ❹

Jenín, d

El 3 d'abril de 2002, l'exèrcit israelià envaí el camp de refugiats de Jenín amb l'excusa que era un viver de terroristes (27 dels suïcides de la segona Intifada eren originaris d'allà). L'operació durà 14 dies i es va saldar amb 71 víctimes: 23 soldats israelians, 18 combatents palestins i 40 civils. El camp fou bombardejat per F16, tancs i míssils Apache. L'assetjament culminà amb la visita triomfal d'Ariel Sharon, que va voler comprovar in situ el grau de destrucció del qual havien estat capaços els seus nois.

Quatre anys després, Sharon jau en un llit en estat comatós mentre que al camp de refugiats les feines de reconstrucció gairebé s'han enllestit. Només s'aprecien vestigis de la massacre en una part que ocupa un petit contingent de soldats. Totes les cases s'han refet.

Les raons d'aquest miracle són varies: la força, la tenacitat i la solidaritat dels palestins per una banda, i el fet que el 65% dels refugiats estiguin a l'atur, per l'altra. A Jenín, la vida continua sent difícil. El conflicte absorbeix tot. Les cases són plenes de fotografies dels familiars màrtirs. L'exèrcit israelià encara apareix de tant en tant per fer volar alguna casa. Les Brigades d'Al-Aqsa han assumit la seguretat del camp. Se'ls pots trobar a qualsevol hora fent voltes de reconeixement amb els seus vehicles. Els seus membres són gent jove, que saben que no tenen gaire a perdre. La majoria ja va perdre familiars i coneguts durant la massacre. Avui acullen els estrangers que arriben i els fan pujar a un turó des del qual es divisa el camp. D'allà estant, es distingeix una gran taca entre els edificis. És la zona reconstruïda, que destaca de la resta. Mentre prenem un te, els denominats màrtirs ens expliquen les seves gestes, ens mostren, orgullosos, les seves cicatrius, les seves armes i ens parlen dels seus somnis. Alguns d'ells no han sortit mai de Jenín.

Es fan dir màrtirs, però no ho semblen. I és que com més a prop ets de la mort, més t'aferres a la vida.

fotografia
text

Joan Roig
Jaume Vinyals

Després de la massacre

Un membre de les Brigades d'Al-Aqsa al turó des d'on es domina tota la ciutat.
L'antic camp de refugiats, avui caserna de l'exèrcit palestí. La destrucció és encara evident al bell mig del camp.

La presència de militars i civils armats es converteix en natural

Dos membres de les Brigades d'Al-Aqsa, al centre que fan servir per il·lustrar el setge del camp.

El mercat de Jenín, a menys de 500 metres de l'antic camp de refugiats. La normalitat és evident al mercat.

Ahmed, al costat d'un cotxe tirotejat, a l'entrada del nou camp de refugiats. Quatre residents del camp foren abatuts dins el cotxe.

GIRONA // PROTESTEN PER LA PRECARIETAT LABORAL EN QUÈ ES TROBEN

Noves mobilitzacions d'escombriaires

L'empresa municipal MUSERSA gestiona els llocs de treball

J. Rionuevo

/girona@setmanaridirecta.info/

El col·lectiu d'escombriaires de Girona es tornen a estar en peu de guerra. Poc més d'un any després de les protestes que van posar en escac a l'ajuntament, el col·lectiu diu que, lluny d'haver-se solucionat el conflicte, cada dia es fa una passa més cap a la precarització dels seus llocs de treball.

Els i les treballadores denuncien que l'empresa municipal MUSERSA, que és un 20% de propietat municipal i un 80% de l'empresa Fomento de Construcciones y Contratas (FCC), cada any augmenta els seus beneficis tot ignorant les demandes de més personal per al servei de neteja. Diuen que en els darrers anys la ciutat ha crescut molt, en conseqüència també el volum de feina, per això no s'ha traduït en més incorporacions de personal. De fet, denuncien que, en comptes de fer-se aquestes contractacions demandades, es realitzen incorporacions temporals-continua-

des de personal a través d'una empresa de capital 100% privat, UTE Selectives. Un dels malestars és que, paradoxalment, aquesta empresa pertany a la mateixa FCC, fet que genera una situació de doble escala salarial. D'altra banda, denuncien que la direcció de l'empresa obliga els i les treballadores a restar en qualitat per primar la quantitat: si abans un

MUSERSA cada any augmenta els beneficis ignorant les reclamacions

escombriaire havia de netejar un barri, ara n'ha de fer dos; on abans s'afinava més en la neteja, ara els diuen que netegin per sobre. En relació a la posició de l'Ajuntament de Girona, lamenten que

aquest s'aliniï sistemàticament a les posicions de l'empresa FCC i no al costat de les persones que hi treballen. També denuncien que, lluny de pressionar l'empresa per tal que millori la qualitat del servei i les condicions laborals, el consistori vol prendre mesures com retallar les hores d'assemblea, que les vacances comencin en diumenge, o que, en el cas que hi hagi un acomiadament improcedent, no existeixi l'opció d'escollir entre la readmissió o cobrar una indemnització. Una altra de les reclamacions laborals és un augment salarial d'un 5,8% més d'acord amb l'encariment real dels preus del consum.

El primer acte de protesta va ser una manifestació en la que, el passat divendres dia 7 d'abril, van participar mig centenar de persones pels carrers de Girona. La marxa va anar de l'estació d'Olot a la plaça del Vi, davant l'Ajuntament. Abans de desconvocar l'acte, es va fer una exposició, per megafonia, de les demandes. El col·lectiu no descarta endurir les

mobilitzacions si les converses amb el regidor de Medi Ambient, Enric Pardo, no prosperen.

L'Ajuntament de Girona, per la seva banda, adueix que no és cert que no hi hagi hagut un augment de plantilla i que, de fet, aquest ha estat de set persones, dues més de les pactades en les anteriors negociacions. El consistori afegeix que els criteris de la neteja municipal han d'anar canviant per acostar-se a objectius desitjables, per exemple en matèria de reciclatge, que exigeixen reestructuracions en els criteris d'organització. En aquest sentit lamenta la poca flexibilitat del col·lectiu per adaptar-se a aquests canvis. Sobre el tema de les contractacions a través de UTE Selectives apunten que aquesta també és una empresa concessionària de l'Ajuntament i que les condicions laborals d'ambdues empreses són molt similars. D'altra banda, el consistori lamenta que els i les treballadors realitzin mobilitzacions durant les taules de negociacions.

PIRINEU DE GIRONA // ECOLOGIA

Bicicletada per un nou model energètic

Aquest cap de setmana els opositors al projecte de la línia de Molt Alta Tensió (MAT) han pedalejat contra la construcció d'aquesta infraestructura i a favor d'un canvi en el model energètic. Ho han fet amb una bicicletada que des del 14 al 17 d'abril ha recorregut diversos municipis entre Sentmenat i Figueres, que són els que es poden veure afectats per la MAT.

MARESME // OKUPACIÓ

Actes a Mataró en defensa de l'okupació

La plaça Santa Maria de la capital del Maresme s'ha convertit aquest cap de setmana en un escenari per reivindicar l'okupació d'espais. Les participants en aquesta jornada han fet sortir al carrer les activitats dels centres socials i dels col·lectius alternatius amb actes com un mercat d'intercanvi de coneixements, i xerrades.

VALLÈS ORIENTAL // ESPECULACIÓ

Urbanisme il·legal a Gallecs

Les administracions intenten legalitzar la urbanització de l'Estany dels Gallecs, una construcció il·legal que ha crescut en els darrers vint anys. Tot plegat, mentre aviat la zona on està ubicada aquesta urbanització serà declarada Espai Protegit, i després que les administracions hagin fet tota mena de pressions per expulsar els habitants de les masies que encara quedaven a la zona.

BERGUEDA // IMPUNITAT

Primer judici per la mort d'Isanta

El proper dimecres 26 d'abril comença el judici als menors imputats en la mort de Josep Maria Isanta a la Patum de Berga de l'any passat. Coincidint amb l'inici del procés, s'han convocat diverses concentracions davant dels jutjats de Barcelona. L'acusació particular i el fiscal demanen penes d'entre 4 i 8 anys de presó per als menors que estan en llibertat des de finals de l'any passat.

CERDANYOLA // ANTIFEIXISME

Acte contra les agressions

Els darrers incidents protagonitzats per grups neonazis han fet reactivar la Plataforma Antifeixista de Cerdanyola. A través d'un manifest en què anuncia que torna a posar-se en marxa, la plataforma -que agrupa entitats, persones i col·lectius d'ideologies molt diverses- demana a les institucions que actuïn per acabar definitivament amb els incidents feixistes que pateix la ciutat.

A la plaça de l'universitat, una afiliada de la CGT dona caramels amb el logo del sindicat als manifestants el passat 25 de març

Eloy de Mateo

MARTORELL // ARA L'EMPRESA NECESSITA MÉS PERSONAL

Nova protesta dels acomiadats a Seat

Redacció Directa

/redaccio@setmanaridirecta.info/

El 25 de març es va viure una nova marxa de protesta dels i les treballadores Seat. Centenars d'acomiadats segueixen denunciant l'ERO que els va portar a l'atur de manera forçosa. Han constituït una assemblea des d'on es discuteix i s'articulen les mobilitzacions.

La direcció de Volkswagen va justificar la regulació de treballadors al·legant que en el nou cicle de producció basat en models de gama alta que tenen un major marge de benefici, no era necessària la plantilla actual. Durant aquesta Setmana Santa s'han trobat amb la paradoxa d'haver de traslladar personal d'altres facto-

ries perquè hi havia una demanda puntual de nova producció. L'empresa actualment aposta per tenir un stock molt limitat, i per tant qualsevol augment de demanda requereix una contractació temporal de nous treballadors o una ilimitada flexibilitat dels asalariats actuals. Màxima productivitat i mínim cost. La manifestació del 25 de març va transcórrer pel centre

Seat mou treballadors d'altres factories per cobrir el dèficit de mà d'obra

de Barcelona, fins arribar a la plaça de Sant Jaume. Es varen escoltar crits contra la precarietat i de rebuig a l'actuació del Departament d'Indústria. També hi hagué denúncies contra la postura que va mantenir l'UGT i CCOO durant el procés de negociació. Lolo Gálvez i Matias Carnero, representants de les dues centrals sindicals oficials, varen signar els acomiadaments després de moltes reunions amb la direcció de Volkswagen i amb el conseller Josep Maria Rañé. Després dels acomiadaments, que no varen acceptar ni CGT ni CNT, moltes famílies han patit situacions difícils i engoixoses, havent de recol·locar-se a d'altres empreses. Molts i moltes encara es troben a l'atur.

ESTAT ESPANYOL // PRECARIETAT

Un mes de vaga a la seu logística de Mercadona

Redacció Directa

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Ja fa temps que treballadors i treballadores de la cadena de supermercats Mercadona venen denunciant les pràctiques abusives d'aquesta empresa: negatives a donar permisos de maternitat, acomiadament de treballadors que realitzaven tasques sindicals, incompliment de pactes,... Situacions que han generat una llarga campanya d'accions contra l'empresa impulsada per la CNT.

Però el conflicte més greu va ser l'acomiadament de quatre treballadors del centre logístic que Mercadona té a Sant Sadurní d'Anoia, després que aquests creessin una secció sindical de la CNT. La resposta dels treballadors va ser en forma d'aturades, que finalment van desembocar en una vaga indefinida que dura des del 23 de març fins avui. Aquesta infraestructura ocupa un centenar de persones i abasteix 146 establiments de Catalunya, Aragó i el nord del País Valencià. Encara que la vaga ha tingut un seguiment del cent per cent, segons xifres de la CNT, l'empresa no ha canviat la seva actitud, i tracta de contrarestar-la amb l'ús de treballadors d'altres centres, i d'altres comunitats autònomes, el que ha motivat una denúncia per vulneració del dret a la vaga. Des de l'inici de la mateixa s'ha fet una intensa campanya de divulgació, realitzant-se manifestacions diàries al centre de Barcelona i a Sant Sadurní d'Anoia i piquets informatius a les portes dels supermercats i a les parades dels autobusos que agafen els treballadors.

Punts de distribució

Asota teniu el primer llistat de punts on podeu comprar la DIRECTA, pel preu d'1,5 euros. El dia d'arribada als punts de venda, per qüestions pràctiques de la distribuïdora, ha pasat a ser dijous. Hi ha llocs als quals, de moment, no hi serem presents. Aquest és un projecte a llarg termini i on les possibilitats econòmiques determinaran l'extensió de la distribució.

Si voleu ser punt de venda o sabeu de llibreries, quioscos o locals on creieu que voldrien tenir el setmanari, truqueu-nos o envieu un correu a distribucio@setmanaridirecta.info

Arenys de Mar **El Setciències** c/Ample 9
Balaguer **Antiga Estació RENFE** c/Noguera Ribagorçana 2
Barcelona **Cap i Cua** Torrent de l'Olla 99 | **Cat Guinardó** P. Guinardó 13 |
La Rosa de Foc c/Joaquim Costa 34 | **Gàbia de paper** c/Marià Cubí 26 |
Infoespai P. del Sol 19 | **Ítaca** c/Pallars 230 | **La Ciutat Invisible** c/Riego 35 |
La Torna S. Pere Màrtir 37 | **Pròleg** c/Dagueria 13 | **El Lokal** c/de la Cera 1 bis |
Medios c/Valldonzella 7 | **1917** c/Pintor Fortuny 30 | **Ona** Gran Via 654 |
Rocaguinarda c/Xiprer 13 | **Tartessos** c/Canuda 35 | **Quiosc Colom** Rambles |
Quiosc Santa Mònica Rambles | **Terra d'Escudella** c/Premià 20
Bellaterra UAB **Kioskier** Plaça Cívica
Berga **Llibreria Quatre Cantons** P. Ciutat 12
Caldes de Montbui **Llibreria Ginesta** P. Moreu 12
Girona **Llibreria 22** c/Hortes 22 | **Les Voltes** Plaça del Vi 2 |
La Màquia c/del Vern 15

Granollers **Llibreria La Gralla** Plaça dels Càbrils 5 |
Llibreria Anònims c/Miquel Ricomà 57 | **El Racó Ecològic** c/Roger de Flor 85
Igualada **Ateneu Llibertari El Porvenir** Passeig Jacint Verdaguer 122
Les Franqueses **El Cabàs** c/Ribes 121
L'Hospitalet. **Quiosc Montserrat** P. Mare de Déu de Montserrat
Lleida **Ateneu La Maranya** c/del Parc 13 | **La Falcata** c/La Panera 2
Mataró **Tramvia** P. Granollers 1
Reus **Bat a Bat Kultur** c/S. Elies 29 | **Llibreria Gaudí** c/de la Galera 12 |
Galatea Llibres c/Jesus 5-7
Ribes del Garraf **Can Gabaldà** Plaça de la Font 2
Sant Celoni **Els 4 Gats** c/Sant Josep 64-66
Tarragona **La Capona** c/Gasòmetre 41
Vic **Llibreria La Tralla** c/de la Riera 5, **Ronda** Ronda de Camprodon 3
Vilafranca del Penedès **La Fornal** c/Sant Julià 20

Corresponsalies

La participació a la DIRECTA a la xarxa de corresponsalies va creixent progressivament, una qüestió decisiva a l'hora de mesurar la realitat d'un projecte que es vol horitzontal. Els nivells d'implicació són diferents perquè són moltes les tasques a realitzar: participació a la redacció, difusió del projecte, cerca de punts de distribució i publicitat, presentacions i paradetes, subscripcions...

Les corresponsalies es reuneixen, de moment, un cop al mes, i cada setmana fan les aportacions acordades als continguts del setmanari.

Si voleu col·laborar amb la DIRECTA, podeu escriure a la corresponsalia que tingueu més a prop o directament a redaccio@setmanaridirecta.info.

Baix Llobregat <baixllobregat@setmanaridirecta.info>
Barcelona <redaccio@setmanaridirecta.info>
El Camp (Baix Camp, Alt Camp, Priorat, Conca de Barberà, Baix Gaià i Tarragonès) <elcamp@setmanaridirecta.info>
Girona (Alt Empordà, Baix Empordà, Gironès, La Selva, Pla de l'Estany i La Garrotxa) <girona@setmanaridirecta.info>
Maresme <maresme@setmanaridirecta.info>
Menorca <menorca@setmanaridirecta.info>
Terres de Ponent (Les Garrigues, Segarra, Urgell, Pla d'Urgell, Segrià i Noguera) <terresponent@setmanaridirecta.info>
Vallès Occidental <terrassa@setmanaridirecta.info> i <sabadell@setmanaridirecta.info>
Vallès Oriental <granollers@setmanaridirecta.info>
I properament també podreu contactar amb:
Anoia, Bages-Berguedà, Garraf, Pirineu de Lleida i Terres de l'Ebre.

Subscriu-te!

La subscripció és la manera més efectiva per poder llegir la DIRECTA setmanalment i també per donar el teu suport al projecte. Durant un any i per un cost de 60 euros, amb la teva subscripció el setmanari guanya en qualitat i presència al territori.

Un cop hagi omplert la butlleta que trobaràs a molts llocs, ens la pots fer arribar a l'adreça: c/Juan Ramón Jiménez 22, 08902, l'Hospitalet de Llobregat.

També pots enviar les teves dades per correu electrònic a <subscripcio@setmanaridirecta.info>, o entrant a www.setmanaridirecta.info i omplir les dades que et demanem.

O bé, més ràpid, truça'ns al telèfon 935 306 876 ó al 661 493 117.

Sant Jordi i Presentacions

Per Sant Jordi la Directa montará paradeta en els llocs habituals de: Vallès, Cerdanyola del Vallès, Girona, Perpinyà (dissabte 22 d'abril, Diada per la Llengua i la Cultura Catalana al voral Vauban), Reus, Lleida, El Prat de Llobregat, Vilafranca del Penedès, Barcelona (Les Rambles) i Terrassa

Presentacions:

22 d'abril **Cardona** (Lloc i hora per confirmar) / 22 d'abril **Terrassa** (Lloc i hora per confirmar) / 23 d'abril **Sabadell** (Jornada per la llengua de l'MPS Pl. del Gas) 13h /

23 d'abril **Vilanova i la Geltrú** (Lloc i hora per confirmar) / 23 d'abril **Sant Boi** (Ateneu Santboià, Av. Maria Girona 2) hora per confirmar / 23 d'abril **Sant Hilari Sacalm** (Lloc i hora per confirmar) / 25 d'abril, **Girona** (UdG) 19h / 27 d'abril **Barcelona** (UB-Fira d'entitats Primavera per la Llengua) parada de 12 a 15h / 28 d'abril **Girona** (Casal Independentista El Forn c/ Carme 207) 20:30h / 4 de maig **Barcelona, Vallcarca** (Ass. Cultural la Reina d'Àfrica, c/Bolivar) 20h / 5 de maig **L'Hospitalet de Llob.** (Ass. Waslala, c/Pins 39) 20h / 11 de maig **Mataró** (Llibreria Robafaves, c/Nou 27) 19:30h / 24 de juny **Ponts** (Bar Canari) 19h

posem la directa!

Roda el món

GLOBAL // NEGOCIS I GRIP AVIAR

» Sembla increïble que els governs de tot el món hagin gastat fortunes en vacunes per una "pandèmia" que tan sols ha matat 100 persones en nou anys.

Ara, si saps que el màxim accionista de l'empresa propietària de la patent d'aquesta vacuna és Donald Rumsfeld, potser és menys increïble i més escandalós.

BRASIL // DIA DE LLUITA PAGESA

» El 17 d'abril es van commemorar els 10 anys de la matança d'Eldorado dos Carajás. Aquell dia, la policia militar de l'estat de Pará (Brasil amazònic) va disparar contra una marxa de camperols sense terra. Hi va haver 19 morts i desenes de ferits i mutilats. Via Camperola va instituir el 17 d'abril com el Dia Mundial de la Lluita Paguesa i per la Reforma Agrària.

MÈXIC // AVANÇAR COMUNICANT

Mitjans lliures per trencar el "privilegi" de la comunicació

Gemma Estrella Encarnacion

/internacional@setmanaridirecta.info/

Diuem que vivim a la societat de la informació. El problema arriba quan ens plantejem: de quina informació i com la rebem?

El procés de globalització neoliberal ha conduït a una concentració de mitjans a nivell mundial i local, anul·lant així la suposada diversitat d'opinions. La pluralitat ha desaparegut en mans de les grans corporacions mediàtiques que dominen els mass media.

Aquest fenomen es repeteix arreu del món. A Mèxic, el pastís dels mitjans es reparteix entre poques famílies que decideixen sobre què cal parlar i com cal entretenir la gent. Les dues grans televisions del país, Televisa i TV Azteca, compleixen a la perfecció amb la seva funció de desinformadores, i la ciutadania s'ha convertit en mea consumidora dels productes que li ofereixen. Però, des de fa temps, existeixen receptes contra aquesta indigestió mediàtica: els mitjans lliures.

És necessari que la gent sàpiga utilitzar els codis del sistema, perquè sinó només serem un codi més d'entreteniment

Al DF, durant molts anys han aparegut ràdios, publicacions impreses, col·lectius que han recuperat la idea de la funció social de la comunicació i l'han dut a la pràctica. Si fem un repàs a la història de la ciutat, del país, i l'entremetim amb la dels mitjans lliures, trobarem que hi ha dos moments, si més no, importants. L'alçament de l'EZLN el 1994 va propiciar la confluència de moltes lluites i persones que van començar a treballar en l'àmbit comunicatiu cansats de veure com tot el que estava passant al país no existia per als mass media. La vaga de la Universitat Nacional

Protesta contra la nova Llei Federal de Ràdio i Televisió mexicana.

La Voladora

Autònoma de Mèxic, que el 1999 va suspendre les classes durant tot l'any, és un altre punt important en la biografia dels mitjans independents. Durant aquell període va aparèixer, entre altres, la Ke huelga una ràdio lliure, que encara avui continua emetent.

► Cal una reflexió que ajudi a superar l'autoconsum

Necessitat, formació i consolidació són tres etapes per les que ja han passat la majoria de mitjans lliures de la ciutat de Mèxic. Ara sembla que els ha arribat el moment de ser conscients de les seves pròpies limitacions i treballar-les. Limitacions que no difereixen gaire de les que podríem trobar a casa nostra: manca de recursos, organització i necessitat o voluntat d'arribar a més gent. A Radio Zapote ho tenen clar, cal reflexionar sobre què és el que es vol fer i a qui dirigir-se. Potser la reflexió hauria d'ajudar a superar l'autoconsum amb què sovint es troben els mitjans alternatius i aconseguir acostar-se a més gent. A totes aquelles persones que també estan descontentes amb aquesta societat, que també tenen coses a dir i

que, en definitiva, no existeixen pels grans mitjans.

El que es pretén aquí és que la gent prengui consciència de la necessitat de comunicar-se i que sàpiguen que també tenen la capacitat per fer-ho. Per aconseguir que aquest procés social vagi prenent forma els mitjans lliures estan treballant de valent en la socialització del coneixement perquè tots i totes puguin utilitzar els mitjans i redimensionar-los en funció de les seves necessitats i del que vulguin comunicar. "És necessari que la gent sàpiga utilitzar els codis del sistema per a *darles en su madre*, perquè sinó només serem un codi més d'entreteniment", segons Radio Zapote.

► Teixir una gran teranyina

Establir contacte i conèixer col·lectius de tot el país que també estan treballant en comunicació, és el que s'està aconseguint amb la xarxa de mitjans lliures Medios por la Otra. La iniciativa va sorgir de l'última plenària que va convocar l'EZLN l'estiu passat per preparar l'Altra Campaña. Aquell dia, entre 50 i 100 col·lectius de comunicació es van reunir paral·lelament per

treballar en la creació d'aquesta xarxa, que va néixer amb uns objectius molt específics: difondre la Sisena Declaració de la Selva Lacandona per tots els canals possibles, fer la cobertura de l'Altra Campaña i aconseguir articular-se.

Els mesos han passat, la ruta del Delegat Zero està a punt d'arribar al seu final i quan es demana als mitjans independents que valorin el funcionament de la xarxa molts comenten que no s'han assolit els objectius base. El que sí s'ha aconseguit, però, és crear uns vincles entre col·lectius que poden perdurar en el temps, més enllà de la xarxa. "Aquesta caravana també és per que la gent es conegui, que treballi en base a les seves inquietuds i afinitats, que investiguem, que ens apropem a les comunitats", manifesta Conde, de CML.

► Un nou front de batalla

Els grans mass media, principalment Televisa, tenen el control ideològic sobre l'opinió pública, però també l'econòmic i coercitiu sobre la classe política mexicana. I així s'ha demostrat amb la modificació de la Llei Federal de

Ràdio i Televisió que va passar com un llampec per les càmeres per ser aprovada ràpidament malgrat la polèmica que ha provocat.

A la ciutat de Mèxic els mitjans independents van realitzar diverses accions contra una llei que deixa fora de la convergència digital tots els mitjans que no formin part de les grans empreses.

► Lleis que limiten el lliure accés a l'espai comunicatiu

Durant molt de temps, els mitjans lliures han estat defensant que l'espectre digital possibilitaria que més persones i col·lectius poguessin crear els seus propis mitjans, perquè és barat i accessible. Però una vegada més s'ha limitat el lliure accés de la ciutadania a l'espai comunicatiu.

Aquest nou acord polític-empresarial perpetua el privilegi de la comunicació, col·locant-la com una pilota en mans del poder. En aquest context, és imprescindible l'existència d'uns mitjans lliures que continuïn obrint espais i cridant tot allò que s'intenta silenciar. ☺

EQUADOR // REVOLTA CONTRA EL TRACTAT DE LLIURE COMERÇ

La repressió no atura les protestes

✉ **Dabid González i Mònica Gil**
 /internacional@setmanaridirecta.info/

Les Nacionalitats i Pobles Indígenes, juntament amb altres sectors socials com el camperol o l'estudiant, es troben mobilitzats a Equador des del 13 de març a les tres regions del país: Orient Amazònic, Costa i Serra.

L'agenda de lluita popular la formen tres punts: la no signatura del Tractat de Lliure Comerç (TLC) i la realització d'una consulta popular sobre el mateix; la caducitat del contracte i expulsió de la petrolera nordamericana OXY i la convocatòria d'una Assemblea Nacional Constituent.

*Shuk shukulla,
un sol cor;
shuk makilla,
un sol puny,
shuk shimilla,
una sola veu
(CONAIE)*

Mentre els països veïns, Colòmbia i Perú, tanquen les negociacions dels respectius acords de lliure comerç amb els EUA i queden a l'espera de la seva ratificació al Congrés, a Equador l'alçament popular qüestiona la seva legitimitat.

Això ha suposat un bloqueig massiu de les vies i carreteres de moltes províncies, i a les ciutats i centres urbans les barricades han estat presents impedit l'accés i el transport. Quito, la capital, ha

Dones indígenes marxen contra el TLC el 22 de novembre

estat pràcticament assetjada durant quasi dues setmanes durant les quals hi ha hagut manifestacions diàries i durs enfrontaments.

La resposta governamental ha estat la repressió. Avui mateix, nou províncies continuen sota l'estat d'emergència, que suposa, entre d'altres, el "toc de queda", la prohibició de manifestar-se i poders especials per a l'exèrcit. L'extrema violència amb què ha

actuat la policia i l'exèrcit equatorians ha deixat una estela de sang i mort: hi ha centenars de persones detingudes, desenes de ferides de bala i un estudiant assassinat. Manifestants indígenes denuncien tortures, maltractaments i saquejos realitzats per les forces governamentals.

Per la seva part, en aquest context de convulsió, el sector empresarial convoca i finança una

manifestació a favor del TLC obligant als i les treballadores a participar-hi sota l'amenaça de l'acomiadament.

Les jornades de mobilització viscudes a Equador les darreres setmanes han deixat clares tant l'opció repressiva del Govern com la ferma oposició de la majoria del poble equatorià a la signatura d'un TLC que s'ha negociat amb secretisme i manipulació.

La Confederació de Nacionalitats Indígenes de l'Equador (CONAIE) ha demostrat novament ser el principal moviment social i agent polític, per la gran capacitat de convocatòria i mobilització; i malgrat l'expressa i reiterada prohibició per fer-ho, realitza la seva assemblea general on s'anuncia una intensificació i radicalització de les lluites després de Setmana Santa. ☪

BIELORÚSSIA // UNA "REVOLTA" TELEDIRIGIDA

Bielorússia, o com debilitar Rússia a qualsevol preu

✉ **Lluís Lega**
 /internacional@setmanaridirecta.info/

Les eleccions de Bielorússia van reelegir de forma aclaparadora Alexander Lukaixenko com a president d'aquest país. Unes eleccions que no van passar desapercebudes pel gran desplegament internacional en denunciar abans dels comicis el frau electoral, tot alentant l'oposició "a prendre el poder".

"Volien humiliar la nostra nació i convertir-la en una altre banc de proves per a una revolució de color". Amb aquestes paraules, Alexander Lukaixenko, prenia possessió el 10 d'abril del seu càrrec com a president de Bielorússia. Unes eleccions marcades per les

ingerències foranes i per la continuació de la feina feta en altres exrepúbliques soviètiques per debilitar Rússia del seu espai geopolític a la zona.

La realitat dels comicis a la República de Bielorússia no és tan senzilla d'explicar ni tan benèvols els arguments que s'esgrimeixen per desautoritzar els resultats electorals. Bielorússia es va estar en el punt de mira de la diplomàcia nordamericana i europea per la desestabilització de l'extint bloc de l'URSS des de la reelecció de Lukaixenko el 2001. Des d'aleshores, i començant per la inclusió de Bielorússia en l'anomenat "eix del mal" de Condolezza Rice, han estat aplicades les mateixes

*A Bielorússia
han estat
aplicades les
mateixes
patranyes que
es van utilitzar
a Sèrbia, Ucraïna
o Geòrgia*

patranyes que es van utilitzar a Sèrbia, Ucraïna o Geòrgia. Però a

Minsk s'han trobat amb una escandalosa victòria del "gran tirà", una administració que no ha donat peu a maniobres malintencionades, una oposició teledirigida de forma sàtrapa i una població, en definitiva, que continua valorant la política social i econòmica d'un govern que molesta Occident. Amb tot, des dels despatxos occidentals, es fregaven les mans amb una revolta a la ucraïnesa, aquest cop a Minsk.

No es tracta de dirimir la legitimitat dels resultats electorals, ni tan sols de dirimir si Lukaixenko és o no és el "darrer dictador d'Europa". Es tracta d'una manera d'entendre la geopolítica en base a uns pressupòsits estratègics, ideolò-

gics i econòmics que s'estenen arreu i que, a Bielorússia, demostren la vigència de la creació d'un estat d'opinió internacional i la creació i finançament de plataformes soterrades en ONG de drets humans que provoquen cops d'Estat *light*, sense violència, però amb una efectivitat ràpida i no traumàtica.

Ja no valen els discursos dirigits a analitzar la concreció (avui és Bielorússia, ahir va ser Iugoslàvia i entre mig han quedat Geòrgia i Ucraïna). En el rerefons hi ha la qüestió: debilitar Rússia abans que es torni a convertir en una potència que competeixi amb la supremacia nordamericana i europea. A qualsevol preu. ☪

Afroresistències, afroressonàncies
Teixint les altres Àfriques
 Un llibre de Didac P. Lagarriga que repassa alguns dels aspectes menys coneguts (malauradament) de l'Àfrica contemporània: Anti(neo)colonialisme, Feminisme, Medi Ambient, Escriptors, Altermondialisme, Sindicalisme i Anarquisme, Islam, Filosofia, Periodisme independent, Hip hop, Homosexualitat, Art, Internet ...
 ISBN: 84-609-5632-6 **www.oozebap.org**

A FURULAR
 Contractació oberta 2006
EL KAPEL (color humano)
Los Guachis
Juantón el Equilibrista
El Pollito de California
Batumbatà
BarXino
Maguilaz
 afurular@autonomiadespectacle.com
 Tel: 93.443.01.90 Fax: 93.329.71.52

Observatori dels mitjans

Polític enxampat

'Apaga i tornem a començar'

El canal SBS de la televisió australiana emetia dies enrere en el seu programa *Date Line* un reportatge amb el títol *The spanish inquisition*. El reportatge recollia una entrevista amb el Secretari d'Estat espanyol per a la Seguretat, el senyor Antonio Camacho. En un moment de l'entrevista, el conductor pregunta a Camacho quina opinió li mereixen les nombroses denúncies per maltractaments i tortures a l'Estat espanyol, avalades per organismes internacionals com Amnistia Internacional. L'entrevistat contesta amb un aclaridor "no es pot generalitzar, mostri'm algun exemple". Acte seguit, el conductor llança una bateria de preguntes, fonamentades amb xifres i referències, per exemplificar l'afirmació inicial. En aquest punt, a Antonio Camacho li canvia l'expressió –i també l'actitud– i es nega a continuar responnent més preguntes. Literalment, l'home interpela el seu entrevistador amb un contundent "apaga un moment la càmera i discutim els termes de l'entrevista".

Queda ben clar que Camacho esperava una entrevista plàcida i es va trobar amb un interrogatori de primera al qual només va saber respondre amb evasives, i finalment, amb la negació total. Un cop més, es posa de manifest la incomoditat que suposa per alguns tractar temes notoris i demostrats dins i fora d'Espanya, com són l'existència dels maltractaments i les vexacions a les comissaries i presons espanyoles. Des d'aquí, un agraïment sincer al senyor Camacho per confirmar-ho amb el seu silenci.

Segons com t'ho miris

La imatge que apareix a la dreta correspon al desallotjament del cinema Princesa, la nit del 28 d'octubre de 1996. Les finestres que apareixen a la part baixa de l'edifici es podien veure fa poc a una altra instantània. Fa només unes setmanes, el diari *Qué* publicava una imatge molt semblant a aquesta per il·lustrar un article referent als saquejos de comerços que es van produir la nit del "macrobotellón" al barri del Raval. Es veien joves que intentaven entrar-hi per recuperar les seves pertinències abans d'abandonar l'espai. Efectivament les dues fotografies s'assemblaven força, i no pas per una casualitat. De fet, van ser fetes el mateix dia i en el mateix lloc; com ja hem dit, al cinema Princesa el dia del seu desallotjament. Curiosament, però, el diari *Qué* publicava la fotografia uns dies després del botellón al barri del Raval (deu anys després) com a prova fefaent dels actes vandàlics i "saquejos indiscriminats". Aquest és un error garrafal. Un anacronisme tant greu que fa més olor de premeditació i alevosia que no pas d'errada tècnica o d'arxiu.

Coincidència o plagi?

Diumenge 19 de febrer, el suplement setmanal *Dinero* de *La Vanguardia* obsequiava el seu públic amb una portada ben vistosa. Un disseny trencador i atractiu que combinava colors i formes creant un conjunt abstracte de figures en moviment. Fins aquí tot correcte... o no. Si bé no es pot parlar de plagi en sentit estricte, la similitud d'aquest disseny amb el del cartell del *May Day* del primer de maig de 2005 és evident. Molt legítimament, *Dinero* va optar per utilitzar en el seu suplement –dedicat a la macroeconomia i la informació bursàtil– un disseny ideat per uns col·lectius que són a les antípodes de la seva cosmovisió. És lògic pensar que *La Vanguardia* mai mencionarà una font d'inspiració tan antagònica al seu ideari, i és una llàstima, tractant-se d'un diari que es diu rigorós i professional. Algú va dir que la inspiració no arriba sola sinó que és fruit del treball. És evident que es va oblidar una forma d'inspiració més senzilla: la còpia.

Mentiders i calúmnies

El dijous 6 d'abril en Josep Cuní, al més pur estil reality show, va invitar al programa *Els Matins* de TV3 el propietari d'una casa ocupada al carrer Verge de Casanovas 22. Aquest va explicar que en tornar de 3 dies a Madrid va trobar la casa, on afirmava viure-hi i tenir-hi totes les seves pertinències, ocupada, per això havia denunciat als mossos la violació del seu domicili. Segons es pot constatar de les fotografies de la casa, aquesta es trobava en estat manifest d'abandonament i havia estat ocupada des de prop de 15 dies enrere. Sembla que amb el clima instaurat per la tolerància zero i les lleis del civisme, aquest muntatge serveix per a desacreditar l'ocupació i preparar el terreny per a una criminalització més forta de totes aquestes formes de lluita. Amb aquesta postura còmplix el periodisme es posa al servei dels interessos polítics del moment, que pretenen netejar Barcelona de tot allò que no convé a la seva imatge europea.

Xarxa en positiu

La nova etapa del portal www.pobleviu.org

El portal web dels moviments socials del Camp estrena un nou format per tal de donar més serveis a les entitats i col·lectius amb l'objectiu d'esdevenir un centre de recursos i

coordinació entre aquests. Un nou disseny amb totes les capacitats de multimèdia, així com noves eines de treball com el fòrum de discussió, una agenda més completa amb tota l'actualitat i nous serveis que estant creant-se com

bases de dades, grups de música, espais per a realitzar activitats, i un espai de publicacions on trobar les revistes i fulls informatius que editen les entitats, són algunes de les novetats més significatives.

La publicació alternativa

El butlletí informatiu que mensualment publicava el col·lectiu Acció Antifeixista de Reus passa a ser un mural a l'estil *Contra-Infos* degut a qüestions econòmiques i pràctiques, continuant amb la difusió sobre l'actualitat antifeixista. A més, el mural passarà a ser quinzenal i contindrà informació sobre les activitats que duen a terme les entitats i col·lectius de la capital del Baix Camp. Els llocs on es podrà llegir aquest mural, en format DIN-A3, són les diverses seus de les entitats reusenques així com els bars "alternatius" i altres establiments afins de la ciutat, i als casals i locals de la comarca i del Camp.

Freqüències de ràdios lliures o populars de Catalunya

Ràdio Bronka 104.5FM (Barcelona), Contrabanda 91.4FM (Barcelona), Postscriptumradio.org (Terrassa), Ràdio Barraka 103.1FM (Terrassa), Ràdio Kaos 90.1FM (Terrassa), Ràdio Línea IV 103.9FM (Barcelona), Ràdio Pica 96.6FM (Barcelona), Ràdio Klara 104.4FM (València), Ràdio R.S.K. 107.0FM (Barcelona)

ECOLOGISTES CATALUNYA
en acció
Passa a l'acció!
Fes-te'n soci/sòcia
ecologistesenaccio.org
Tlf. 93.429.65.18

BODEGA SALT
bodegasalto.net
CELLER MUSICAL I CULTURAL
VIVE Y DETA BEBER
EXPOSICIONS, ACTUACIONS, TEATRE, DJ'S
DE DIMARTS A DISSABTE A PARTIR DE 12h
VINS, CAVES, LICORS, TAPES, VI DE BOTA
DIUMENGES: VERMUTS MUSICALS
C. BLESÀ 36
POBLE SEC
TELE 934 413 709

productesde la terra.com
El portal de venda de productes dels PPCC
preus especials per a col·lectius
www.productesdelaterra.com

Cafè·Restaurant·Llibreria
anònim
Miquel Ricomà, 57
938600789 Granollers

terra d'escudella
esmorzars, menús al migdia, amanides a la nit, entrepans, tastets, braves
de dill a dij de 9 a 24 h, div de 9 a 1h i diss de 17 a 1h
c/ Premià, 20 baixos 08014 Sants (BCN) Tel. 93.422.16.13